GENERALINIO ADVOKATO JEAN RICHARD DE LA TOUR
IŠVADA,
pateikta 2021 m. balandžio 27 d.[1]

Sujungtos bylos C-584/20 P ir C-621/20 P

Europos Komisija
prieš
Landesbank Baden-Württemberg,
Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV) (C-584/20 P)
ir
Bendra pertvarkymo valdyba (BPV)
prieš

Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P)

„Apeliacinis skundas – Ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (BPM) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – Teisingas bylos nagrinėjimas – Rungimosi principas – *Ex officio* iškeltas pagrindas – Ginčijamo sprendimo autentiškumo patvirtinimas – *Ex ante* įnašų už 2017 m. apskaičiavimas – Pareiga motyvuoti – Verslo paslaptis – Deleguotojo reglamento (ES) 2015/63 teisėtumas“

I. Įžanga

1. Pagrindinis bendro pertvarkymo mechanizmo (BPM)[2], kuris yra bankų sąjungos antrasis ramstis, tikslas – užtikrinti, kad šioje sąjungoje kylančios bankų problemos būtų sprendžiamos veiksmingai ir dėl jų kuo mažiau būtų išlaidų mokesčių mokėtojams ir realiajai ekonomikai.. Bendra pertvarkymo valdyba (BPV), už veiksmingą ir nuoseklų BPM veikimą atsakinga Europos Sąjungos agentūra, priima sprendimą inicijuoti banko pertvarkymą, nors funkciniu požiūriu šis sprendimas bus įgyvendinamas bendradarbiaujant su nacionalinėmis pertvarkymo institucijomis.

2. BPV valdo Bendrą pertvarkymo fondą (BPF), kurio paskirtis – finansuoti pertvarkymo priemones. Šis fondas finansuojamas iš euro zonos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių įnašų[3]. Sąjungos lygiu įnašų pervedimo tvarka nustatyta tarpvyriausybiniu susitarimu[4].

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 Sukūrus tokį mechanizmą įgyvendinamas vienas iš Didžiojo dvidešimtuko (G20) tikslų, iškeltų po banko *Lehman Brothers* bankroto 2008 m.: G20 valstybės narės įsipareigojo „kurti veiksmingo finansų grupių problemų sprendimo priemones ir sistemas su tikslu padėti sušvelninti trikdančias finansų įstaigų veiklos sutrikimų pasekmes ir sumažinti moralinę riziką ateityje“ (galutinė G20 aukščiausiojo lygio susitikimo Pitsburge 2009 m. rugsėjo 24 ir 25 d. deklaracija).

3 Toliau – įstaigos.

4 2014 m. gegužės 21 d. Briuselyje pasirašytas tarpvyriausybinis susitarimas dėl įnašų į [BPF] pervedimo ir sujungimo.

3. Finansavimo sujungimas bus užbaigtas 2023 m. pabaigoje, nes tada įnašai bus skirti tik BPF ir jų dalis, kuri kasmet vis mažėja, nebebus skiriama nacionalinėms pertvarkymo institucijoms. Valstybės narės daug diskutavo ir ilgai derėjosi dėl šių įnašų apskaičiavimo tvarkos [5].

4. Minėti įnašai apskaičiuojami kasmet, kad pasibaigus pradiniam aštuonerių metų laikotarpiui BPF galėtų turėti lėšų, kurios sudarytų bent 1 % visų kredito įstaigų, gavusių veiklos leidimą visose dalyvaujančiose valstybėse narėse, apdraustųjų indėlių sumos. Vis dėlto šių įnašų metinė suma negali viršyti 12,5 % tikslinio lygio.

5. Įstaigų įnašai apskaičiuojami atsižvelgiant į įstaigos dydį; šie įnašai gali būti fiksuoto dydžio ir (arba) patikslinami pagal tokios įstaigos rizikos profilį [6].

6. Taigi pertvarkant bankus galima ne tik sumažinti galimo banko žlugimo ateityje poveikį ekonomikai ir naštą biudžetui, bet taip pat suvaldyti tam tikrus rizikingus veiksmus įstaigose – didžiausios jų buvo tikros, kad jas išgelbės valdžia, *in fine* mokesčių mokėtojai – taigi sumažinti tokių veiksmų tikimybę ribojant tokią moralinę riziką.

7. 2017 m. balandžio 11 d. sprendimu dėl *ex ante* įnašų į BPF už 2017 m. apskaičiavimo (SRB/ES/SRF/2017/05) [7] BPV nustatė *ex ante* įnašų į BPF už 2017 m. sumą kiekvienai įstaigai, įskaitant *Landesbank Baden-Württemberg* (toliau – LBBW).

8. Išnagrinėjęs LBBW ieškinį Europos Sąjungos Bendrasis Teismas 2020 m. rugsėjo 23 d. Sprendimu *Landesbank Baden-Württemberg / BPV* [8] panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su šiuo banku.

9. Į bylą pirmojoje instancijoje įstojusi Europos Komisija ir BPV pateikė apeliacinius skundus dėl šio sprendimo.

10. Nagrinėdamas šiuos apeliacinius skundus Teisingumo Teismas turi galimybę nuspręsti dėl, pirma, BPV sprendimo priedo autentiškumo patvirtinimo tvarkos ir, antra, *ex ante* įnašų apskaičiavimo tvarkos, kurią pastaroji turi taikyti, įgyvendindama BPM.

11. Visų pirma apeliantės prašo, kad Teisingumo Teismas bet kuriuo atveju priimtų sprendimą dėl Deleguotojo reglamento 2015/63 dėl *ex ante* įnašų apskaičiavimo nuostatų teisėtumo. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas nusprendė, kad šios nuostatos yra neteisėtos, nes tokia apskaičiavimo tvarka iš esmės yra neskaidri, kiek tai susiję su verslo paslapties apsauga vertinant kitų įstaigų duomenis, o taikant tokią neskaidrią tvarką pažeidžiama SESV 296 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti.

[5] Dėl Prancūzijos vyriausybės pozicijos dėl Prancūzijos ir Vokietijos bankų sistemų skirtumų žr., pavyzdžiui, 2015 m. kovo 4 d. Senato finansų komiteto vardu pateiktą pranešimą dėl įstatymo, kuriuo suteikiamas leidimas ratifikuoti susitarimą dėl įnašų į [BPF] pervedimo ir sujungimo, projekto, prieinamą adresu: http://www.senat.fr/rap/l14-307/l14-3071.pdf (pirmosios dalies III skyriaus B skirsnis).

[6] Pagal rizikos profilį apskaičiuotas įnašas grindžiamas 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190), 103 straipsnio 7 dalimi ir yra patikslintas 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/63, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms (OL L 11, 2015, p. 44), 5–9 straipsniuose.

[7] Toliau – ginčijamas sprendimas.

[8] T-411/17, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2020:435.

12. Pirmiausia Teisingumo Teismui siūlysiu panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek, pirma, Bendrasis Teismas, vertindamas ginčijamo sprendimo priedo autentiškumo patvirtinimo klausimą, pažeidė rungimosi principą, ir, antra, jis padarė teisės klaidą, susijusią su pareigos motyvuoti taikymo apimtimi ir Deleguotojo reglamento 2015/63 teisėtumu. Antra, Teisingumo Teismui siūlysiu šiais dviem klausimais išnagrinėti bylą iš esmės ir priimant naują sprendimą panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su LBBW, nes šio sprendimo priedo autentiškumas nebuvo tinkamai patvirtintas ir minėtas sprendimas nebuvo pakankamai motyvuotas. Teisingumo Teismui taip pat pasiūlysiu atmesti Deleguotojo reglamento 2015/63 ginčijamų nuostatų neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, jeigu BPV užtikrins didesnį skaidrumą dėl trečiųjų šalių tam tikrų konfidencialių duomenų.

II. Teisinis pagrindas

A. Direktyva 2014/59

13. Direktyvos 2014/59 102 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. jų finansavimo struktūrų finansavimo lėšų suma pasiektų bent 1 % visų įstaigų, turinčių leidimą veikti jų teritorijoje, apdraustųjų indėlių. Valstybės narės gali nustatyti už tą sumą didesnius tikslinius lygius.

2. Per 1 dalyje nurodytą pradinį laikotarpį įnašai, skirti finansavimo struktūroms ir renkami pagal 103 straipsnį, yra kuo tolygiau paskirstomi per visą laikotarpį iki to laiko, kol bus pasiektas tikslinis lygis <…>“

14. Šios direktyvos 103 straipsnyje numatyta:

„1. Siekdamos pasiekti 102 straipsnyje nustatytą tikslinį lygį, valstybės narės užtikrina, kad iš turinčių leidimą veikti jų teritorijoje įstaigų, įskaitant Sąjungos filialus, įnašai būtų renkami bent kas metus.

2. Kiekvienos įstaigos įnašas proporcingas jos įsipareigojimų (išskyrus nuosavas lėšas), atėmus apdraustuosius indėlius, sumos ir bendrų įsipareigojimų (išskyrus nuosavas lėšas), atėmus visų įstaigų, turinčių leidimą veikti tos valstybės narės teritorijoje, apdraustuosius indėlius, santykiui.

Tie įnašai koreguojami pagal įstaigų rizikos pobūdį, taikant pagal 7 dalį priimtus kriterijus.

<…>

7. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojamai priimti deleguotuosius aktus, kad patikslintų šios straipsnio 2 dalyje nurodytą įnašų koregavimo pagal įstaigų rizikos pobūdį sampratą, atsižvelgdama į visas šias aplinkybes:

a) įstaigos rizikos poziciją, įskaitant jos prekybos veiklos svarbą, nebalansines pozicijas ir finansinio sverto dydį;

b) įmonės finansavimo šaltinių stabilumą ir įvairovę ir nesuvaržytą labai likvidų turtą;

c) finansinę įstaigos būklę;

d) tikimybę, kad bus pradėtas įstaigos pertvarkymo procesas;

e) tai, kiek įstaiga anksčiau yra pasinaudojusi nepaprastąja viešąja finansine parama;

f) įstaigos struktūros sudėtingumą ir sėkmingo jos pertvarkymo galimybę;

g) įstaigos svarbą vienos ar daugiau valstybių narių arba Sąjungos finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai;

h) tai, kad įstaiga yra IUS dalis.

<…>“

B. Reglamentas (ES) Nr. 806/2014

15. 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 [9], 67 straipsnyje nustatyta:

„1. Įsteigiamas [BPF]. Jis pildomas laikantis nacionaliniu lygmeniu surinktų lėšų pervedimo [BPF] taisyklių, kaip nustatyta Susitarime [dėl įnašų į BPF pervedimo ir sujungimo].

2. Valdyba [BPF] naudojasi tik siekdama užtikrinti veiksmingą I antraštinės dalies II dalyje nurodytų pertvarkymo priemonių taikymą ir naudojimąsi pertvarkymo įgaliojimais laikydamasi 14 ir 15 straipsniuose nurodytų pertvarkymo tikslų ir principų. Nei Sąjungos biudžetas, nei valstybių narių nacionaliniai biudžetai jokiomis aplinkybėmis nenaudojami [BPF] išlaidoms ar nuostoliams padengti.

3. [BPF] savininkė yra Valdyba.

4. Nacionalinės pertvarkymo institucijos surenka 69, 70 ir 71 straipsniuose nurodytus įnašus iš 2 straipsnyje nurodytų subjektų ir laikydamosi Susitarimo [dėl įnašų į BPF pervedimo ir sujungimo] perveda [BPF].“

16. Šio reglamento 69 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Ne vėliau kaip pasibaigiant aštuonerių metų pradiniam laikotarpiui nuo 2016 m. sausio 1 d. <…> [BPF] turimų finansinių išteklių suma pasiekia bent 1 % visų kredito įstaigų, gavusių veiklos leidimą visose dalyvaujančiose valstybėse narėse, apdraustųjų indėlių sumos.

2. Per 1 dalyje nurodytą pradinį laikotarpį [BPF] skirti įnašai, apskaičiuojami pagal 70 straipsnį ir renkami pagal 67 straipsnio 4 dalį, yra kuo tolygiau paskirstomi per visą laikotarpį iki bus pasiektas tikslinis lygis, tačiau tinkamai atsižvelgiant į verslo ciklo etapą ir galimą prociklinių įnašų poveikį įnašus mokančių įstaigų finansinei būklei.“

[9] OL L 225, 2014, p. 1.

17. Minėto reglamento 70 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Atskiras kiekvienos įstaigos įnašas renkamas bent kasmet ir apskaičiuojamas proporcingai jos įsipareigojimų sumos (išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius) ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, bendros įsipareigojimų sumos (išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius) santykiui.

2. Pasikonsultavusi su [Europos Centriniu Banku (ECB)] ar nacionaline kompetentinga institucija ir glaudžiai bendradarbiaudama su nacionalinėmis pertvarkymo institucijomis, Valdyba kiekvienais metais apskaičiuoja atskirus įnašus, siekiant užtikrinti, kad visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtini įnašai neviršytų 12,5 % tikslinio lygio.

Kiekvienais metais atskirų įstaigų įnašų apskaičiavimas grindžiamas:

a) fiksuotu įnašu, kuris apskaičiuojamas proporcingai įstaigos įsipareigojimų sumos, išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius, ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, visų įsipareigojimų sumos, išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius, santykiui, ir

b) pagal riziką įvertintu įnašu, kuris grindžiamas kriterijais, nustatytais Direktyvos [2014/59] 103 straipsnio 7 dalyje, atsižvelgiant į proporcingumo principą ir nesukuriant valstybių narių bankų sektorių struktūrų iškraipymų.

<…>“

C. Deleguotasis reglamentas 2015/63

18. Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnyje numatyta:

„1. Pertvarkymo institucijos kiekvienos įstaigos mokėtinus metinius įnašus nustato proporcingai pagal įstaigos rizikos pobūdį, remdamosi įstaigos pagal 14 straipsnį pateikta informacija ir taikydamos šiame skirsnyje nustatytą metodiką.

2. Pertvarkymo institucija 1 dalyje nurodytą metinį įnašą nustato remdamasi pertvarkymo finansavimo struktūros metiniu tiksliniu lygiu, atsižvelgdama į tikslinį lygį, kuris turi būti pasiektas iki 2024 m. gruodžio 31 d. pagal Direktyvos [2014/59], 102 straipsnio 1 dalį, ir remdamasi visų jos teritorijoje leidimą veikti turinčių įstaigų apdraustųjų indėlių vidutine ankstesnių metų suma, apskaičiuojama kas ketvirtį.“

19. Šio deleguotojo reglamento 5 straipsnyje nustatyti bazinio metinio įnašo rizikos koregavimo principai.

20. Minėto reglamento 6 straipsnyje nustatyti rizikos ramsčiai ir rodikliai, kurių santykinis svoris nustatytas to paties deleguotojo reglamento 7 straipsnyje.

21. Deleguotojo reglamento 2015/63 9 straipsnyje nustatyta:

„1. Pertvarkymo institucija kiekvienai įstaigai nustato papildomą rizikos koregavimo koeficientą derindama 6 straipsnyje nurodytus rizikos rodiklius ir taikydama I priede pateiktą formulę ir procedūras.

2. Nedarant poveikio 10 straipsniui, pertvarkymo institucija kiekvienos įstaigos metinį įnašą kiekvienam įnašų mokėjimo laikotarpiui nustato bazinį metinį įnašą padaugindama iš papildomo rizikos koregavimo koeficiento pagal I priede pateiktą formulę ir procedūras.

3. Rizikos koregavimo koeficientas yra skalėje nuo 0,8 iki 1,5.“

D. Deleguotasis reglamentas (ES) 2017/747

22. 2015 m. gruodžio 17 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2017/747, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014 nuostatos dėl kriterijų, susijusių su *ex ante* įnašų apskaičiavimu, ir dėl aplinkybių ir sąlygų, kuriomis gali būti iš dalies arba visiškai atleidžiama nuo papildomų *ex post* įnašų mokėjimo [10], 3 straipsnio 1 ir 4 dalyse numatyta:

„1. Vertindama verslo ciklo etapą ir galimą prociklinių įnašų poveikį įnašus mokančių įstaigų finansinei būklei pagal Reglamento <…> Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalį Valdyba atsižvelgia bent jau į šiuos rodiklius:

a) priede nustatytus makroekonominius rodiklius verslo ciklo etapui nustatyti;

b) priede nustatytus rodiklius įnašus mokančių įstaigų finansinei būklei nustatyti.

<…>

4. Bet kuriuo konkrečiu įnašų mokėjimo laikotarpiu metinių įnašų lygis gali būti santykinai žemesnis už metinių įnašų, apskaičiuojamų pagal Reglamento <…> Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį ir 70 straipsnio 2 dalį, vidurkį tik tada, kai Valdyba patvirtina, kad remiantis konservatyviomis projekcijomis tikslinis lygis gali būti pasiektas pradinio laikotarpio pabaigoje.“

III. Ginčo aplinkybės

23. LBBW yra Vokietijoje įsteigta kredito įstaiga, priklausanti *Sparkassen-Finanzgruppe* (taupomųjų kasų finansų grupė, Vokietija) institucinės apsaugos sistemai.

24. 2017 m. sausio 26 d. LBBW perdavė Vokietijos pertvarkymo institucijai *Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung* (Federalinė finansų rinkų stabilizavimo tarnyba, Vokietija, toliau – FMSA) savo deklaraciją dėl *ex ante* įnašo už 2017 m. apskaičiavimo.

25. Ginčijamu sprendimu vykdomosios sudėties BPV, remdamasi Reglamento Nr. 806/2014 54 straipsnio 1 dalies b punktu ir 70 straipsnio 2 dalimi, nusprendė dėl kiekvienos įstaigos, taip pat LBBW, *ex ante* įnašo už 2017 m. dydžio.

[10] OL L 113, 2017, p. 2.

26. 2017 m. balandžio 21 d. pranešimu apie mokėtiną sumą, gautu 2017 m. balandžio 24 d., FMSA informavo LBBW, kad BPV nustatė jos *ex ante* įnašą į BPF už 2017 m. ir nurodė *Restrukturierungsfonds* (Restruktūrizavimo fondas, Vokietija) naudai mokėtiną sumą. Prie pranešimo apie mokėtiną sumą FMSA pridėjo du dokumentus, t. y. ginčijamo sprendimo tekstą vokiečių kalba, nepateikiant šiame sprendime minimo priedo, ir dokumentą „Apskaičiavimo informacija (pakoreguota atsižvelgiant į riziką): *ex ante* įnašai į [BPF] už 2017 m.“.

IV. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

27. 2017 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo LBBW ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

28. 2017 m. rugsėjo 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautu dokumentu Komisija paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti BPV reikalavimų, šis prašymas patenkintas 2017 m. lapkričio 13 d. sprendimu.

29. Taikytos šios priemonės:

– 2019 m. vasario 12 d. proceso organizavimo priemonė, kuria paprašyta, kad BPV, pirma, pateiktų viso ginčijamo sprendimo ir jo priedo kopiją ir visus tarpinius sprendimus, kuriais remiantis buvo apskaičiuotas įnašas, antra, aprašytų ginčijamo sprendimo priėmimo procedūrą ir pateiktų patvirtinamuosius dokumentus, trečia, patikslintų lentelės, susijusios su koregavimo daugiklio atsižvelgiant į rizikos profilį intervalais, pirmojo paskelbimo internete datą ir, ketvirta, nurodytų daugiklio, taikomo institucinės apsaugos sistemoje, rodikliui vertes ir koregavimo daugiklio dydžio vertes atsižvelgiant į kitoms įstaigoms taikytą rizikos profilį,

– 2019 m. balandžio 10 d. ir rugsėjo 9 d. pasirengimo nagrinėti bylą priemonės, kuriomis atitinkamai paprašyta pateikti ankstesnėje proceso organizavimo priemonėje nurodytų dokumentų ir informacijos konfidencialią ir nekonfidencialią versijas bei papildyti atsakymą į pirmąją pasirengimo nagrinėti bylą priemonę, ir

– 2019 m. spalio 10 d. pasirengimo nagrinėti bylą priemonė, kuria Bendrasis Teismas iš bylos medžiagos pašalino visus BPV pateiktus konfidencialius dokumentus ir nurodė pateikti naujas nekonfidencialias kitų dokumentų versijas, nes iš pradžių pateiktose versijose buvo paslėptų dalių, kurios buvo ir svarbios bylai, ir nekonfidencialios.

30. Pirma, Bendrasis Teismas, remdamasis tuo, kad nors BPV sprendimų dėl *ex ante* įnašų į BPF apskaičiavimo adresatai yra nacionalinės pertvarkymo institucijos, įstaigos, turinčios sumokėti šias įmokas, tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su šiais sprendimais, pripažino, kad LBBW yra suinteresuota pareikšti ieškinį. Antra, Bendrasis Teismas pripažino priimtinu neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą dėl tam tikrų Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatų.

31. Priminęs, kad Sąjungos teismas privalo savo iniciatyva nagrinėti su viešąja tvarka susijusį esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu grindžiamą pagrindą, kuris apima akto autentiškumo patvirtinimo nebuvimą ir motyvų nebuvimą ar nepakankamumą, Bendrasis Teismas nusprendė, kad šiuo atveju šis reikalavimas dėl ginčijamo sprendimo autentiškumo patvirtinimo nebuvo įvykdytas. Iš tikrųjų jis nusprendė, kad jo priedas, kuriame nurodytos LBBW mokėtinos *ex ante* įnašų sumos, yra esminis šio sprendimo elementas ir kad jis visiškai nebuvo neatskiriamai susijęs su ginčijamo sprendimo tekstu.

32. Siekdamas tinkamo teisingumo vykdymo Bendrasis Teismas taip pat kartu išnagrinėjo kitus tris LBBW pateiktus pagrindus, t. y. pareigos motyvuoti pažeidimą, veiksmingos teisminės apsaugos pažeidimą ir tam tikrų Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatų neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

33. Dėl BPV tenkančios pareigos motyvuoti pažeidimo Bendrasis Teismas neginčijo duomenų, susijusių su kitomis įstaigomis, į kuriuos atsižvelgiama apskaičiuojant įnašus, tačiau pažymėjo, kad ginčijamame sprendime, be jo tekste pateiktų bendrų paaiškinimų, nėra beveik jokio LBBW įnašo apskaičiavimo elemento. Todėl jis nusprendė, kad atsižvelgiant į tai, jog įnašo apskaičiavimas neatsiejamas nuo šių nenurodytų duomenų, šis apskaičiavimas iš esmės yra neskaidrus. Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad dėl taikyto apskaičiavimo metodo kilo pavojus LBBW galimybei veiksmingai ginčyti ginčijamą sprendimą.

34. LBBW pateiktą tam tikrų Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatų neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu. Jis nusprendė, kad neskaidrų apskaičiavimą, dėl kurio LBBW neturi galimybės patikrinti jo tikslumo, bent iš dalies lemia šiame Komisijos deleguotajame reglamente nustatytas apskaičiavimo metodas, tačiau reikalavimas dėl tokio metodo, kiek tai susiję su *ex ante* įnašais, skirtais pertvarkymo finansavimo struktūroms, nėra nustatytas Reglamente Nr. 806/2014 arba Direktyvoje 2014/59.

35. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamas sprendimas, kiek jis susijęs su LBBW, taip pat turi būti panaikintas, remiantis pareigos motyvuoti ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu.

V. Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

36. Apeliaciniu skundu byloje C-584/20 P Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą ir

– priteisti iš LBBW bylinėjimosi išlaidas.

37. Apeliaciniu skundu byloje C-621/20 P BPV Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– atmesti LBBW ieškinį ir

– priteisti iš LBBW bylinėjimosi išlaidas.

38. LBBW prašo atmesti apeliacinius skundus ir priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

39. 2020 m. gruodžio 4 ir 8 d. sprendimais Teisingumo Teismo pirmininkas patenkino Komisijos ir BPV prašymus, kad šios bylos būtų nagrinėjamos taikant Teisingumo Teismo procedūros reglamento 133–136 straipsniuose numatytą pagreitintą procedūrą.

40. 2021 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-584/20 P ir C-621/20 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

41. 2021 m. vasario 25 d. nutartimis *Fédération bancaire française* (Prancūzijos bankų federacija) leista įstoti į bylą palaikyti LBBW reikalavimų.

42. 2021 m. kovo 12 d. nutartimi Ispanijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti BPV ir Komisijos reikalavimų.

VI. Analizė

43. Grįsdama apeliacinį skundą byloje C-584/20 P Komisija nurodo penkis pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes ir pažeidė rungimosi principą bei BPV teisę į gynybą. Antrasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią tariamai padarė Bendrasis Teismas, priimtinu pripažindamas pateiktą Deleguotojo reglamento 2015/63 neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, tačiau nenurodydamas tokios išvados motyvų. Trečiasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį ir 70 straipsnio 2 dalį, kiek jos susijusios su tiksliniu lygiu ir bazine metine suma. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas neteisingu Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7 ir 9 straipsnių bei I priedo aiškinimu tiek, kiek konstatuota, jog įnašų koregavimas „siejamas“ su rizikos profiliu. Penktasis pagrindas grindžiamas neteisingu pareigos motyvuoti pagal SESV 296 straipsnį išplėtimu.

44. Apeliaciniame skunde byloje C-621/20 P BPV nurodo du pagrindus. Pirmasis grindžiamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalies pažeidimu, įrodymų iškraipymu ir jos teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu. Antrasis pagrindas grindžiamas SESV 296 straipsnio ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio pažeidimu.

45. Abiejų apeliacinių skundų pirmieji pagrindai gali būti išnagrinėti kartu. Taip pat kartu gali būti išnagrinėtas BPV apeliacinio skundo antrasis pagrindas ir Komisijos apeliacinio skundo penktasis pagrindas.

A. Dėl pirmojo pagrindo bylose C-584/20 P ir C-621/20 P, kiek jis susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, neteisingai pripažinęs, kad ginčijamo sprendimo priedas nėra „visiškai neatskiriamai susijęs su [jo] tekstu“, ir kad jis pažeidė rungimosi principą bei BPV teisę į gynybą

1. Šalių argumentai

46. Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes nusprendė, jog ginčijamo sprendimo esminio elemento, t. y. priedo, kuriame nurodytos atskirų *ex ante* įnašų sumos, autentiškumas nebuvo patvirtintas, kadangi nėra neatsiejamo ryšio su šiuo sprendimu, kurį vienintelį BPV pirmininkė pasirašė.

47. Ji mano, kad taip nuspręsdamas Bendrasis Teismas iškraipė jam pateiktas faktines aplinkybes, nors, pirma, pasirašytame ginčijamame sprendime aiškiai pateikta nuoroda į jo priedą, antra, šis pasirašytas sprendimas ir jo priedas buvo išsiųsti vykdomosios sudėties BPV nariams bendru elektroniniu laišku, todėl, trečia, elektroniniu laišku bendrai patvirtintas autentiškumas, ketvirta, lydraštyje pateikta nuoroda į du tuo pačiu kodu pažymėtus elektroninius dokumentus, penkta, šio lydraščio ir minėto sprendimo pasirašymas ranka reiškia, kad jo priedo autentiškumas yra

patvirtintas. Komisija nurodo, kad šiais elementais suformuojama „bendra praktika, prilygstanti ryšio prezumpcijai“, į kurią Bendrasis Teismas neatsižvelgė. Be to, Bendrasis Teismas kaip pavėluotą atmetė argumentą šiuo klausimu, kurį BPV pateikė per Bendrojo Teismo posėdį.

48. Be to, Komisija priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis pažeidė rungimosi principą ir BPV teisę į gynybą, nes nevyko rungimosi principu grindžiami ginčai dėl jo savo iniciatyva iškelto panaikinimo pagrindo, kuris grindžiamas neatsiejamo ryšio tarp pasirašyto ginčijamo sprendimo ir jo priedo nebuvimu, juo labiau kad sprendimo priėmimo proceso rezultatas yra vienas bendras dokumentas, pažymėtas vienu kodu.

49. BPV teigia, kad klausimas dėl ginčijamo sprendimo priedo autentiškumo patvirtinimo nebuvo nagrinėtas LBBW ieškinyje pirmojoje instancijoje, tai taip pat nebuvo padaryta taikant proceso organizavimo ir pasirengimo nagrinėti bylą priemones, kurios buvo susijusios tik su šio sprendimo priėmimo procedūra ir viso šio sprendimo kopijos pateikimu, apie jį neužsiminta ir teismo posėdžio pranešime, nors vykstant procedūrai LBBW nurodė, kad jai kyla abejonių dėl šiame priede pateiktų duomenų autentiškumo patvirtinimo ir kad per teismo posėdį BPV paaiškino autentiškumo patvirtinimo procesą per dokumentų sistemą ARES (*angl*. „Advanced Records System“), kurioje, pasibaigus rašytinei procedūrai, saugomas minėto sprendimo ir jo priedo tekstas ir iš kurios buvo suformuotas lydraštis, ranka pasirašytas BPV pirmininkės – tas pats pasakytina ir dėl ginčijamo sprendimo, kuris buvo papildytas data ir sprendimo numeriu.

50. BPV mano, kad, viena vertus, atsisakydamas atsižvelgti į per teismo posėdį pateiktas pastabas, kuriose vis dėlto, pirma, buvo pateikti atsakymai vykdant Bendrojo Teismo nurodytas priemones, antra, atsakyta į 2019 m. lapkričio 6 d. LBBW teiginius dėl autentiškumo patvirtinimo nebuvimo, trečia, atsakyta į per teismo posėdį Bendrojo Teismo pateiktus klausimus, ir kurios, ketvirta, negalėjo būti pateiktos anksčiau, nes klausimą dėl autentiškumo patvirtinimo savo iniciatyva Bendrasis Teismas iškėlė tik per teismo posėdį, Bendrasis Teismas pažeidė savo procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalį.

51. Kita vertus BPV priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis nusprendė, jog lydraštyje nebuvo jokios informacijos, įrodančios, kad su ginčijamo sprendimo priedu buvo galima susipažinti ARES, ir kad nėra jokių įrodymų, kuriais remiantis galima nustatyti neatsiejamą ryšį tarp šio priedo ir šio sprendimo, ranka pasirašyto BPV pirmininkės.

52. Galiausiai BPV mano, kad savo iniciatyva nurodydamas pagrindą ir iki teismo posėdžio nesuteikęs galimybės su juo susipažinti, nesutikęs atsižvelgti į papildomus per teismo posėdį pateiktus įrodymus ir vėliausiai per teismo posėdį nenurodęs, kad įrodymai dėl autentiškumo patvirtinimo buvo nepakankami, Bendrasis Teismas pažeidė jos teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.

53. LBBW tvirtina, kad rungimosi principu grindžiami ginčai dėl klausimo dėl ginčijamo sprendimo priedo autentiškumo patvirtinimo vyko nuo pat pirmos proceso organizavimo priemonės, kurią taikant nurodyta pateikti viso šio sprendimo kopiją, įskaitant jo priedą, ir tai patvirtina antroji pasirengimo nagrinėti bylą priemonė, kurioje nurodyta pateikti minėto sprendimo originalą. Ji mano, kad atsižvelgiant į tai, jog Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl sprendimų autentiškumo patvirtinimo yra pasenusi[11], BPV ir Komisija, atsakydamos į pasirengimo nagrinėti bylą priemones, turėjo įrodyti ryšį tarp šio priedo ir šio sprendimo, referencinio kodo ir ARES. Remdamasi šiais argumentais ji daro išvadą, kad pagrindas, grindžiamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalies pažeidimu, yra

[11] Šiuo klausimu LBBW remiasi 1994 m. birželio 15 d. Sprendimu *Komisija / BASF ir kt.* (C-137/92 P, EU:C:1994:247) ir 2000 m. balandžio 6 d. Sprendimu *Komisija / ICI* (C-286/95 P, EU:C:2000:188).

nepagrįstas, ir kad bet kuriuo atveju per teismo posėdį BPV nurodė naujų faktinių aplinkybių ir argumentų iš anksto apie tai nepranešusi, todėl ji neturėjo galimybės pateikti savo nuomonės, ir taip buvo pažeistas rungimosi principas.

54. LBBW priduria, kad įrodymų iškraipymu grindžiamas pagrindas yra nepagrįstas, nes BPV nepateikė įrodymų, kad pasirašytas ginčijamas sprendimas ir jo priedas yra neatsiejamai susiję, ir tik siūlo kitaip aiškinti pateiktus dokumentus, kartu neaiškiai priekaištaudama dėl Bendrojo Teismo atliktos įrodymų analizės. Ji nurodo, kad Bendrasis Teismas, konstatavęs, pirma, kad lydraščio numeris atitinka vidinį referencinį kodą, tačiau autentiškumo patvirtinimo požiūriu tai neturi įrodomosios galios, antra, kad šiame lydraštyje nurodyti pridėti dokumentai nebuvo identifikuoti, ir, trečia, kad neįrodytas ryšys tarp žodžio „ARES“ ir lydraštyje pateiktos nuorodos, neiškraipė įrodymų.

2. Vertinimas

a) Dėl rungimosi principo, BPV teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į gynybą pažeidimo, siejamo su savo iniciatyva iškeltu pagrindu

55. Iškart reikia pažymėti, kad apeliantės neginčija Bendrojo Teismo nurodytos jurisprudencijos, pagal kurią teismas privalo savo iniciatyva nagrinėti su viešąja tvarka susijusį pagrindą, jeigu pažeidžiami esminiai procedūriniai reikalavimai [12], kurie, be kita ko, apima akto autentiškumo patvirtinimo nebuvimą [13].

56. Tokio autentiškumo patvirtinimo tikslas – užtikrinti teisinį saugumą ir priimto teksto nekintamumą – be kita ko, turi būti aiškus jo autorius ir turinys. Dėl esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo sprendimas gali būti panaikintas nereikalaujant įrodyti kitokios žalos [14]. Ši jurisprudencija buvo pritaikyta nagrinėjant ginčus dėl *ex ante* įnašų už 2016 m. [15], o šiuo pagrindu grindžiami sprendimai dėl panaikinimo nebuvo ginčijami Teisingumo Teisme.

57. Vis dėlto dėl teismo savo iniciatyva iškelto pagrindo, kaip ir dėl visų kitų pagrindų, turi vykti rungimosi principu grindžiami šalių teisminiai ginčai. Nors tokie ginčai gali vykti taikant proceso organizavimo priemones [16], pasirengimo nagrinėti bylą priemones arba pateikus žodinius klausimus [17], taip pat turi būti galimybė nustatyti, kad ginčai nėra hipotetiniai.

58. Šiuo atveju pagrindą dėl autentiškumo patvirtinimo LBBW pateikė ne kaip panaikinimo pagrindą, nors atsakydama į paskutinę pasirengimo nagrinėti bylą priemonę ji nurodė abejojanti dėl „sprendimo priėmimo proceso saugumo ir prieduose pateiktų duomenų autentiškumo“, nes

[12] Skundžiamo sprendimo 36 punkte Bendrasis Teismas rėmėsi 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimu *Komisija / Sytraval ir Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktas), 2000 m. kovo 30 d. Sprendimu *VBA / Florimex ir kt.* (C-265/97 P, EU:C:2000:170, 114 punktas), 2003 m. kovo 6 d. Sprendimu *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen / Komisija* (T-228/99 ir T-233/99, EU:T:2003:57, 143 punktas) ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimu *Banco Cooperativo Español / BPV* (T-323/16, EU:T:2019:822, 70 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[13] Šiuo klausimu žr. 1994 m. birželio 15 d. Sprendimą *Komisija / BASF ir kt.* (C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 ir 76 punktai) ir 2000 m. balandžio 6 d. Sprendimą *Komisija / ICI* (C-286/95 P, EU:C:2000:188, 40, 41 ir 51 punktai).

[14] Žr. 2000 m. balandžio 6 d. Sprendimą *Komisija / ICI* (C-286/95 P, EU:C:2000:188, 40–42 punktai).

[15] Žr. 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimą *Banco Cooperativo Español / BPV*, (T-323/16, EU:T:2019:822), 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimą *Portigon / BPG* (T-365/16, EU:T:2019:824) ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimą *Hypo Vorarlberg Bank / BPV* (T-377/16, T-645/16 ir T-809/16, EU:T:2019:823).

[16] Žr., pavyzdžiui, 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimą *Banco Cooperativo Español / BPV* (T-323/16, EU:T:2019:822, 22 punktas).

[17] Žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimą *Komisija / Q* (T-80/09 P, EU:T:2011:347, 141 punktas).

BPV nariams jie buvo perduoti elektronine forma, ir dėl priedo rinkmenos (*Excel* formatas), kuri gali būti bet kada pakoreguota, pobūdžio, o tai neleidžia užtikrinti „[g]alutinio apskaičiuoto rezultato tikslumo <…> net ir pačioje [BPV]“.

59. Iš Bendrojo Teismo dokumentų (proceso organizavimo priemonės, pasirengimo nagrinėti bylą priemonių, teismo posėdžio pranešimo, teismo posėdžio protokolo, skundžiamo sprendimo) nematyti, kad dėl paties pagrindo šiame teisme vyko rungimosi principu grindžiami šalių ginčai.

60. Vis dėlto apeliaciniame skunde ir per teismo posėdį Teisingumo Teisme BPV tvirtino, kad priedo autentiškumo patvirtinimo klausimas buvo nagrinėtas per Bendrojo Teismo posėdį, nes tuo ji motyvuoja vėlavimą pateikti su ARES susijusius įrodymus.

61. Reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Bendrasis Teismas, kuris sprendimą panaikino remdamasis savo iniciatyva iškeltu su viešąja tvarka susijusiu pagrindu, prieš tai nenurodęs šalims per rašytinę ar žodinę proceso dalis pateikti savo pastabas, pažeidė rungimosi principą [18].

62. Be to, neginčijama, kad prašymai pateikti dokumentus buvo susiję su viso ginčijamo sprendimo kopija, įskaitant jo priedą, ir su rinkmenų originalais. Kaip nurodyta šios išvados 56 punkte, autentiškumo patvirtinimas visų pirma susijęs su šio sprendimo turiniu. Taigi negalima pritari BPV argumentams, kai ji teigia, kad prašymais pateikti dokumentus buvo siekiama tik patikrinti ginčijamo sprendimo priėmimo procedūrą, o ne šio sprendimo turinį. Be to, per rašytinę proceso dalį ji pati pateikė lydraštį, kuris buvo svarbus tik siekiant įrodyti ryšį tarp šio sprendimo ir jo priedo.

63. Galima teigti, kad dėl per rašytinę proceso dalį pateiktų dokumentų vyko rungimosi principu grindžiami bylos šalių ginčai. Taigi kyla klausimas, ar šalių pareiškimų dėl teismo posėdžio eigos gali pakakti, kad būtų įrodyta, jog per teismo posėdį šalims buvo pasiūlyta pateikti pastabas dėl Bendrojo Teismo iniciatyva iškelto pagrindo.

64. Manau, kad šiuo atveju kalbame apie griežčiausius įrodymus, kad šalys buvo pakviestos į rungimosi principu grindžiamus ginčus dėl *ex officio* iškelto pagrindo. Taigi atsižvelgdamas į tai, kad Bendrojo Teismo bylos medžiagoje nėra jokios užuominos apie su šalimis susijusią informaciją dėl šio *ex officio* iškelto pagrindo, ir į tai, kad Teisingumo Teismas neturi galimybės susipažinti su Bendrojo Teismo posėdžio įrašais [19], manau, jog, nepaisant šalių pareiškimų Teisingumo Teisme, negalima teigti, kad Bendrasis Teismas laikėsi rungimosi principo, užtikrino BPV teisę į gynybą ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą [20].

65. Taigi reikia išnagrinėti, ar Bendrojo Teismo padaryta klaida turėjo įtakos siekiant išsiaiškinti, ar net jei nebūtų nagrinėjamo pažeidimo, proceso baigtis negalėtų būti kitokia, t. y. kad rungimosi principo nesilaikymas negalėjo turėti įtakos skundžiamo sprendimo turiniui ir nepažeidė BPV interesų [21].

[18] Žr. 2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimą *Komisija / Airija ir kt.* (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 60 punktas).

[19] Žr. C. Naômé „Le pourvoi devant la Cour de justice de l'Union européenne“, Larcier, Briuselis, 2016, 427 ir 428 punktai, p. 171 ir 172.

[20] Žr. 2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimą *Alsteens / Komisija* (T-328/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:671, 39 ir 40 punktai).

[21] Žr. pagal analogiją 2009 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *Peržiūra M / EMEA* (C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, 52 punktas); 2011 m. gruodžio 14 d. Sprendimą *Komisija / Vicente Carbajosa ir kt.* (T-6/11 P, EU:T:2011:747, 32 punktas) ir 2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimą *Alsteens / Komisija* (T-328/15 P, nepaskelbtas Rink, EU:T:2016:671, 41 punktas).

66. Ginčijamo sprendimo priedo autentiškumo patvirtinimo klausimas grindžiamas pateiktų dokumentų analize ir jį nagrinėdamas Bendrasis Teismas turėjo atlikti tikrą vertinimą, kurį šalys turėjo galėjo ginčyti.

67. Taigi negalima atmesti galimybės, kad Bendrojo Teismo vertinimas būtų galėjęs būti kitoks, jeigu BPV būtų buvusi suteikta galimybė pateikti pastabas dėl šio priedo autentiškumo patvirtinimo, ir kad dėl to rungimosi principo laikymasis būtų galėjęs turėti įtakos skundžiamo sprendimo turiniui.

68. Skundžiamas sprendimas turėtų būti panaikintas šiuo pagrindu.

b) Dėl per rašytinę proceso dalį Bendrajame Teisme pateikto lydraščio iškraipymo

69. Teisingumo Teismo kompetencija tikrinti išvadas, kurias Bendrasis Teismas padarė dėl faktų, apima visų pirma tokius klausimus: ar jo išvados iš esmės atitinka jam pateiktus bylos dokumentus, ar buvo iškraipyti įrodymai, kaip šie įrodymai turi būti teisiškai vertinami ir ar buvo laikytasi įrodinėjimo naštai ir įrodymų rinkimui taikomų taisyklių [22].

70. Be to, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad toks iškreipimas visų pirma įvyksta tada, kai Bendrasis Teismas akivaizdžiai peržengia protingo įrodymų vertinimo ribas [23], tačiau reikia pažymėti, kad iškraipymas turi būti aiškiai matomas iš bylos medžiagoje esančių dokumentų, nesant reikalo iš naujo vertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų [24]. Nepakanka įrodyti, kad dokumentas galėtų būti aiškinamas kitaip, nei jį aiškino Bendrasis Teismas [25].

71. Šiuo atveju nagrinėjant per rašytinę proceso Bendrajame Teisme dalį pateiktus dokumentus šalys neginčijo, kad ginčijamo sprendimo priedas, kuriame nurodytos kiekvienos įstaigos mokėtinos sumos, nebuvo nei fiziškai, nei elektroniniu būdu pasirašytas ir kad jame nėra jokios nuorodos, išskyrus 2017 m. balandžio 10 d. datą. Be to, lydraštyje nenurodyti prie jo pridėti dokumentai, todėl nėra galimybės jų identifikuoti.

72. Taigi konstatavęs, kad nebuvo galimybės ginčijamo sprendimo priedo aiškiai susieti su šiuo pasirašytu sprendimu arba pasirašytu lydraščiu (priešingai nei minėto pasirašyto sprendimo, kurio numeris nurodytas lydraštyje), taip pat nebuvo galimybės nei tvirtinti, kad šis priedas tikrai buvo pridėtas prie ginčijamo sprendimo, nei identifikuoti, kokia versija buvo pateikta BPV nariams ir patvirtinta elektroniniu balsavimu, Bendrasis Teismas, neiškreipdamas įrodymų, galėjo teigti, kad tokio sprendimo priedas nebuvo neatsiejamai su juo susietas.

73. Atsižvelgiant į tai įrodymų iškraipymu grindžiamą kaltinimą galima atmesti.

c) Dėl Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalies pažeidimo

74. BPV mano, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalį šis teismas turėjo priimti jos pateiktus įrodymus, nes iki teismo posėdžio ji nežinojo, kad nagrinėjamas klausimas dėl ginčijamo sprendimo priedo autentiškumo patvirtinimo.

[22] Žr., be kita ko, 2018 m. lapkričio 29 d. Sprendimą *Bank Tejarat / Taryba* (C-248/17 P, EU:C:2018:967, 37 punktas) ir 2021 m. kovo 25 d. Sprendimą *Carvalho ir kt. / Parlamentas ir Taryba* (C-565/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2021:252, 36 punktas).

[23] Žr., be kita ko, 2011 m. vasario 10 d. Sprendimą *Activision Blizzard Germany / Komisija* (C-260/09 P, EU:C:2011:62, 57 punktas).

[24] Žr., be kita ko, 2017 m. sausio 12 d. Sprendimą *Timab Industries ir CFPR / Komisija* (C-411/15 P, EU:C:2017:11, 89 punktas).

[25] Žr. 2011 m. vasario 10 d. Sprendimą *Activision Blizzard Germany / Komisija* (C-260/09 P, EU:C:2011:62, 54 punktas).

75. Šios nuostatos pagrindu priimtoje Bendrojo Teismo jurisprudencijoje nurodyti du atvejai, kuriais pateikti įrodymai gali būti priimti, t. y. jeigu įrodymus teikiantis asmuo iki rašytinės proceso dalies pabaigos negalėjo gauti aptariamų įrodymų arba jeigu pavėluotu kitos šalies įrodymų pateikimu galima pateisinti bylos medžiagos papildymą, kad būtų užtikrintas rungimosi principo laikymasis [26].

76. Per Bendrojo Teismo posėdį BPV pateikė paprastą argumentą, o ne naujus įrodymus. Todėl Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalis nebuvo taikoma. Pagrindas, grindžiamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalies pažeidimu, gali būti atmestas.

B. Dėl antrojo pagrindo byloje C-584/20 P, kiek jis susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas, Deleguotojo reglamento 2015/63 neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą pripažinęs priimtinu, tačiau nenurodęs tokio sprendimo motyvų, padarė teisės klaidą

1. Šalių argumentai

77. Komisija priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis, Deleguotojo reglamento 2015/63 neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą pripažinęs priimtinu, padarė teisės klaidą. Ji mano, kad atsižvelgiant į tai, jog šiame deleguotajame reglamente padarytos galimos teisės klaidos priskirtinos aukštesnės galios aktams, t. y. Reglamentui Nr. 806/2014 ir Direktyvai 2014/59, LBBW taip pat turėjo ginčyti šių aktų, kuriuos Deleguotasis reglamentas 2015/63 tik „papildo“, kaip tai suprantama pagal SESV 290 straipsnio 1 dalį, teisėtumą.

78. Be to, Komisija tvirtina, kad skundžiamas sprendimas yra nemotyvuotas, nes jame vartojami žodžiai „iš dalies“ arba „be kita ko“, todėl nėra pakankamai aišku, kaip Deleguotasis reglamentas 2015/63 turėtų būti iš dalies keičiamas.

79. Bet kuriuo atveju Komisija prašo iš esmės išnagrinėti neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

80. BPV palaiko Komisijos argumentus.

81. LBBW mano, kad Bendrasis Teismas pagrįstai pripažino priimtinu Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7 ir 9 straipsnių ir šio deleguotojo reglamento I priedo neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, nes šios nuostatos nėra grindžiamos imperatyviomis Direktyvos 2014/59 ir Reglamento Nr. 806/2014 nuostatomis.

82. Iš tiesų, LBBW manymu, nei pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio, susijusio su principais, kuriais reikia vadovautis apskaičiuojant įnašus, 2 ir 7 dalis, nei pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį ir 70 straipsnio 2 dalį, susijusias su tiksliniu lygiu ir metine viršutine riba, nereikalaujama pagal rizikos profilį apskaičiuotą įnašą koreguoti remiantis visų kitų įnašus mokančių įstaigų rizikos profiliu. Priešingai, šiose nuostatose Komisijai paliekama diskrecija, kuri jai leidžia priimant Deleguotąjį reglamentą 2015/63 nustatyti koregavimo metodą, kurį taikant atsižvelgiama tik į aptariamos įstaigos duomenis, kaip tai jau daroma vykdant mikroprudencinę priežiūrą bei apskaičiuojant indėlių garantijų sistemos finansavimo įnašus.

[26] Žr. 2019 m. kovo 5 d. Sprendimą *Pethke / EUIPO* (T-169/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:135, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

83. LBBW mano, kad pagal lygybės ir proporcingumo principus taip pat nereikalaujama taikyti lyginamąjį metodą, nes jų laikomasi ir taikant apskaičiavimo metodą, pagal kurį atsižvelgiama tik į aptariamos įstaigos duomenis. Be to, taikant šį metodą galima užtikrinti teisę į jo veiksmingą teisminę apsaugą.

84. LBBW mano, kad skundžiamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti teisminę kontrolę, nes, pirma, žodžių „be kita ko“ ir „iš dalies“ vartojimas rodo, kad Bendrasis Teismas nagrinėjo tik Deleguotojo reglamento 2015/63 teisėtumo klausimą, ir, antra, neteisėtumo padarinių vertinimas priskiriamas Komisijos kompetencijai.

85. Taip pat LBBW mano, kad ginčijamas sprendimas turi rimtų motyvavimo trūkumų, išimtinai susijusių su BPV netinkamais administravimo veiksmais, neatsižvelgiant į Deleguotojo reglamento 2015/63 neteisėtumą, nes BPV nepagrindė to, kaip ji naudojasi jai suteikta diskrecija.

2. Vertinimas

86. Priešingai, nei mano Komisija, klausimai dėl to, kaip Deleguotuoju reglamentu 2015/63 paisoma aukštesnės galios normų, kurios neginčijamos pirmojoje instancijoje pareikštame ieškinyje, yra susiję ne su neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtinumu, bet su jo pagrįstumu. Taigi Bendrajam Teismui, kuris šį klausimą išanalizavo nagrinėdamas šio prieštaravimo pagrįstumą, negali būti priekaištaujama ir pagrindą galima atmesti.

87. Be to, bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad Direktyvos 2014/59 ir Reglamento Nr. 806/2014 nuostatose nenustatytas reikalavimas dėl Deleguotajame reglamente 2015/63 Komisijos nuožiūra pasirinkto koregavimo metodo. Iš tikrųjų vieninteliai šiuose aktuose nustatyti kriterijai, kuriais nustatomos Komisijos diskrecijos ribos dėl koregavimo pagal riziką, yra tokie:

– metinis tikslinis lygis – bent 1 % apdraustųjų indėlių sumos [27],

– didžiausia bendra metinių įnašų suma – 12,5 % nuo šios metinės tikslinės sumos [28], ir

– „pagal riziką įvertintu įnašu, kuris grindžiamas kriterijais [29], nustatytais Direktyvos [2014/59] 103 straipsnio 7 dalyje, atsižvelgiant į proporcingumo principą ir nesukuriant valstybių narių bankų sektorių struktūrų iškraipymų“ [30].

88. Pagal šiuos kriterijus savaime nedraudžiama taikyti kitų koregavimo metodų, pavyzdžiui, metodo, grindžiamo tik atitinkamos įstaigos rizikos duomenimis, tačiau vėliau turi būti atliktas atskirų įnašų proporcingas koregavimas, kad būtų pasiektas reikalaujamas metinio tikslinio lygio įnašas. Be to, šiuo požiūriu rizikos rodiklių skaičius neturi reikšmės, nes jie lyginami tarpusavyje.

89. Taip pat gali būti atmestas kaltinimas, grindžiamas skundžiamo sprendimo 129 ir 147 punktų, susijusių su neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, motyvų stoka, nes Bendrasis Teismas išsamiai motyvavo, kodėl apskaičiavimo metodas, BPV taikytas pagal Deleguotąjį reglamentą 2015/63, tapo neskaidrus dėl trečiųjų įstaigų duomenų, su kuriais nėra galimybės susipažinti, naudojimo, kai tokį

[27] Žr. Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį.

[28] Žr. Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalį.

[29] Aštuoniais.

[30] Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies b punktas.

metodą nereikalaujama taikyti nei pagal Direktyvos 2014/59, nei pagal Reglamento Nr. 806/2014 nuostatas. Be to, skundžiamo sprendimo 140 punkte Bendrasis Teismas nurodė, jog tai, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas pateiktas tik dėl Deleguotojo reglamento 2015/63, netrukdo konstatuoti *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodo neteisėtumą „bent jau tiek, kiek tai susiję su šio metodo dalimi, susijusia su pritaikymu atsižvelgiant į rizikos profilį ir nustatyta šiame deleguotajame reglamente“. Taigi Bendrasis Teismas nagrinėjo tik Deleguotojo reglamento 2015/63 teisėtumo klausimą.

90. Taigi antrąjį pagrindą byloje C-584/20 P galima atmesti kaip nepagrįstą.

C. Dėl trečiojo pagrindo byloje C-584/20 P, grindžiamo tuo, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį ir 70 straipsnio 2 dalį, kiek tai susiję su tiksliniu lygiu ir bazine metine suma

1. Šalių argumentai

91. Komisija priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis nusprendė, jog didžiausia 12,5 % (metinė) tikslinio lygio norma, kuri turi būti pasiekta 2023 m., gali nebūti pasiekta sumuojant atitinkamų metų *ex ante* įnašus.

92. Komisija tvirtina, kad tiek bendras tikslinis lygis (bent 1 % apdraustųjų indėlių [31]), tiek metiniai tiksliniai lygiai (ne daugiau kaipo 12,5 % bendro tikslinio lygio, nes tikslinis lygis turi būti pasiektas per aštuonerius metus [32]) turi būti suprantami kaip referencinis dydis, kurį būtina apskaičiuoti iš anksto, ir kad BPV, kaip paprasta agentūra, neturi kompetencijos jų keisti. Todėl šią nustatytą metinę sumą reikia paskirstyti visoms atitinkamoms įstaigoms, o tai, jos nuomone, pateisina nustatytą apskaičiavimo metodą principų, kuriais jis grindžiamas, požiūriu.

93. LBBW mano, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies nuostatas bendras metinių *ex ante* įnašų lygis gali nesiekti 12,5 % bendro tikslinio lygio. Ji mano, kad pagal šio reglamento 69 straipsnio 2 dalį, kurioje numatyta, kad „[BPF] skirti įnašai <…> yra kuo tolygiau paskirstomi per visą laikotarpį iki bus pasiektas tikslinis lygis, tačiau tinkamai atsižvelgiant į verslo ciklo etapą ir galimą prociklinių įnašų poveikį įnašus mokančių įstaigų finansinei būklei“, tam tikra diskrecija palikta BPV.

94. LBBW priduria, kad Deleguotojo reglamento 2017/747 3 straipsnio 1 ir 4 dalyse numatyti, pirma, veiklos ciklo etapo ir prociklinių įnašų poveikio šių įstaigų finansinei būklei vertinimo kriterijai ir, antra, sąlygos, kuriomis BPV gali nustatyti metinį įnašų lygį, kuris yra mažesnis už vidutinius metinius įnašus. Ji mano, kad remiantis šiais dviem aspektais galima teigti, kad BPV turi tam tikrą diskreciją ir kad tam tikromis aplinkybėmis 12,5 % tikslinio lygio norma gali būti sumažinta.

[31] Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis.

[32] Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalis.

2. Vertinimas

95. Iš aiškių Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies nuostatų matyti, kad bendra metinė *ex ante* įnašų suma neturi viršyti 12,5 % tikslinio lygio. Jeigu būtų atsižvelgta tik į šį vieną aspektą, negalima ginčyti Bendrojo Teismo teiginio skundžiamo sprendimo 139 punkte, kad pagal šį straipsnį nedraudžiama susumuoti *ex ante* įnašų, kurie nagrinėjamais metais gali siekti mažiau nei 12,5 % tikslinio lygio.

96. Galima atmesti argumentą, kad iš šio reglamento 69 straipsnio 1 dalies, kurioje numatytas bendras tikslinis lygis, siekiantis „bent 1 % visų kredito įstaigų, gavusių veiklos leidimą visose dalyvaujančiose valstybėse narėse, apdraustųjų indėlių sumos“, matyti, kad šio tikslinio lygio 12,5 % norma yra vienu metu ir „mažiausia“ ir „didžiausia riba“.

97. Iš tiesų toks argumentas turėtų prasmę tik tuo atveju, jeigu aštuonerių metų laikotarpio pradžioje būtų nustatytas vienas bendras tikslinis lygis ir paskirstytas į aštuonias lygias dalis po 12,5 %.

98. Vis dėlto taip nėra, nes iš Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 2 dalies matyti, kad „[p]ertvarkymo institucija 1 dalyje nurodytą metinį įnašą nustato remdamasi pertvarkymo finansavimo struktūros metiniu tiksliniu lygiu <…> ir remdamasi visų jos teritorijoje leidimą veikti turinčių įstaigų apdraustųjų indėlių vidutine ankstesnių metų suma, apskaičiuojama kas ketvirtį“. Taigi tikslinis lygis priklauso nuo ankstesnių metų vidutinės apdraustųjų indėlių sumos, kuri gali kisti [33].

99. Be to, kaip nurodo LBBW, nors BPV iš tikrųjų neturi kompetencijos nustatyti žemesnį nei 1 % tikslinį lygį arba didesnę nei 12,5 % bendrą metinių įnašų sumą, ji turi įgaliojimus, kad galėtų atsižvelgti, pirma, į verslo ciklo etapą ir galimą prociklinių įnašų poveikį įnašus mokančių įstaigų finansinei būklei, kad kuo tolygiau paskirstytų metinius įnašus [34], ir, antra, į rizikos ribojimu pagrįstas projekcijas, užtikrinant, kad pradinio laikotarpio pabaigoje galės būti pasiektas tikslinis lygis, siekiant nustatyti metinį įnašų lygį, kuris yra mažesnis už metinių įnašų vidurkį [35].

100. Taigi niekas netrukdo BPV nustatyti bendrą metinių įnašų sumą, kuri būtų mažesnė nei 12,5 % tikslinio lygio. Vadinasi, trečiąjį pagrindą byloje C-584/20 P reikėtų atmesti kaip nepagrįstą.

D. Dėl ketvirtojo pagrindo byloje C-584/20 P, grindžiamo tuo, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7 ir 9 straipsnius bei I priedą tiek, kiek konstatuota, jog įnašų koregavimas „siejamas“ su rizikos profiliu.

1. Šalių argumentai

101. Komisija priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad skundžiamo sprendimo 100 punkte jis apskaičiavimą pripažino „iš esmės neskaidriu“, „atsižvelgiant į tai, jog [konfidencialūs] duomenys tarpusavyje susiję“. Iš tikrųjų ji mano, kad Bendrasis Teismas supainiojo pagrindinių įnašų, kurie yra „tarpusavyje susiję“, nes nustatomi proporcingai, apskaičiavimą ir jų koregavimą pagal rizikos

[33] Komisija turi peržiūrėti šiuos svyravimus kas trejus metus pagal Reglamento Nr. 806/2014 94 straipsnio 1 dalies a punkto vi papunktį, kad būtų įvertinta, „ar siekiant išvengti finansinių išteklių srauto į [BPF] kintamumo ir užtikrinti ilgalaikį [BPF] finansavimo stabilumą ir tinkamumą turėtų būti nustatyta minimali absoliuti [BPF] suma“.

[34] Žr. Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalį ir Deleguotojo reglamento 2017/747 3 straipsnio 1 dalį.

[35] Žr. Deleguotojo reglamento 2017/747 3 straipsnio 4 dalį.

lygį, kuris atliekamas pagal skirtingą įstaigų palyginimo metodą. Toks palyginimas kildinamas iš teisės aktų nuostatų, susijusių su rizikos koregavimu (be kita ko, iš Deleguotojo reglamento 2015/63 I priedo 2 žingsnio 3 punkto).

102. Komisija taip pat nurodo, kad skundžiamas sprendimas yra nemotyvuotas, nes kai kuriuos Deleguotojo reglamento 2015/63 straipsnius Bendrasis Teismas pripažino neteisėtais, tačiau nenurodė, kuo kiekvienas iš jų yra neteisėtas.

103. LBBW teigia, pirma, kad Komisijos nurodytas skirtumas tarp palyginimo ir tarpusavio sąsajos pateikiant priekaištus dėl skundžiamo sprendimo yra dirbtinis, nes atliekant koregavimą pagal rizikos profilį reikia palyginti arba tarpusavyje susieti duomenis. Antra, ji mano, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje ir 70 straipsnio 2 dalyje nenustatytas reikalavimas taikyti neskaidrų mechanizmą. Remdamasi tuo pačiu teisiniu pagrindu Komisija galėjo įstaigos rizikos profilį įvertinti atsižvelgdama tik į šios įstaigos duomenis, kaip tai daroma renkant įnašus indėlių garantijų srityje.

104. Galiausiai ji mano, kad šiuo klausimu skundžiamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas.

2. Vertinimas

105. Sprendimas metodą, kurį Komisija taikė vertindama įstaigų rizikos profilį, laikyti tokiu, kuris grindžiamas „tarpusavio sąsaja“ su kitų įstaigų duomenimis, arba tokiu, kuris grindžiamas įstaigų duomenų „palyginimu“, rodo, kad rizikos profilio vertinimo tvarka suprantama skirtingai.

106. Iš tiesų sąvoka „palyginimas“ galėtų būti siejama su atveju, kai rizikos profiliai apskaičiuojami atsižvelgiant tik į aptariamos įstaigos duomenis, kurie vėliau lyginami tarpusavyje, o sąvoka „tarpusavio sąsaja“ būtų siejama su atveju, kai rizikos profiliai apskaičiuojami remiantis aptariamos įstaigos duomenimis ir trečiųjų įstaigų duomenimis vėliau šiuos duomenis lyginant tarpusavyje.

107. Atsižvelgdamas į tai, kad Bendrasis Teismas konstatavo, jog taikant apskaičiavimo metodą paisoma trečiųjų įstaigų konfidencialių duomenų – šis teiginys neginčijamas – manau, jog nusprendęs, kad apskaičiavimo metodas grindžiamas „tarpusavio sąsaja“, jis nepadarė teisės klaidos.

108. Be to, apskaičiavimo metodo kvalifikavimas nedaro įtakos Bendrojo Teismo sprendimui dėl šio metodo, kuris grindžiamas trečiųjų šalių konfidencialiais duomenimis, neskaidrumo.

109. Beje, Komisija nepateikia įrodymų, kad reikalavimas dėl Deleguotajame reglamente 2015/63 pasirinkto sprendimo buvo nustatytas Direktyvoje 2014/59 arba Reglamente Nr. 806/2014, nes ji tik remiasi šio deleguotojo reglamento I priedu, kurį Bendrasis Teismas pripažino neteisėtu.

110. Galiausiai pagrindą dėl skundžiamo sprendimo motyvavimo galima pripažinti nepriimtinu, nes Komisija nepateikia savo su tuo susijusių motyvų.

111. Taigi ketvirtąjį pagrindą byloje C-584/20 P galima atmesti kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

E. Dėl penktojo pagrindo byloje C-584/20 P ir antrojo pagrindo byloje C-621/20 P, kiek jie grindžiami tuo, kad Bendrasis Teismas neteisingai išplėtė iš SESV 296 straipsnio kildinamą pareigą motyvuoti ir pažeidė Chartijos 47 straipsnį

1. Šalių argumentai

112. Komisija ir BPV priekaištauja dėl nepakankamo skundžiamo sprendimo, kuriame Bendrasis Teismas bendrai pripažino pagrįstu tam tikrų Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatų neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, išsamiai nenurodydamas, kaip kiekviena iš nuostatų prisideda prie neteisėtumo, kurį lemia apskaičiavimo metodo neskaidrumas, motyvavimo. Be to, motyvai yra prieštaringi, nes Bendrasis Teismas pripažįsta, kad duomenys yra konfidencialūs ir kad galima ginčyti tam tikrus apskaičiavimo metodo aspektus, tačiau kartu konstatuoja, kad pastarasis yra neskaidrus.

113. Apeliantės mano, kad Bendrasis Teismas nepaisė SESV 296 straipsnio taikymo apimties motyvavimo srityje.

114. Pirma, jos iš tikrųjų mano, kad motyvavimas yra pakankamas, jeigu sprendime pateikiami argumentai ir metodika, kuriais vadovautasi priimant tokį sprendimą, o lemiamą reikšmę turi taikyti kriterijai ir jų taikymo priežastys [36]. Jos priduria, kad tai nereiškia, jog sprendimo adresatas gali patikrinti atliktų skaičiavimų tikslumą. Jos daro išvadą, kad Deleguotasis reglamentas 2015/63 atitinka šiuos reikalavimus, nes pagal jį gali būti priimti pakankamai motyvuoti sprendimai.

115. BPV priduria, kad SESV 296 straipsnyje, kuris atitinka Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte įtvirtintą teisės normą ir kuriuo užtikrinama Chartijos 47 straipsnyje numatyta teisė į veiksmingą teisminę apsaugą, nustatytai pareigai motyvuoti gali būti taikomi apribojimai, kaip ir kiekvienai SESV nustatytai pagrindinei laisvei. Ji mano, kad vienas iš tokių apribojimų – komercinės paslapties apsauga ir, be kita ko, iš SESV 339 straipsnio kildinama pareiga saugoti verslo paslaptį. Ji mano, kad taikant nustatytą metodą ne tik priimami pakankamai motyvuoti sprendimai, bet taip pat gali būti užtikrinta pakankama tokios paslapties apsauga. Ji priduria, kad Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, jog motyvuojant atsisakymą leisti susipažinti su ECB Valdančiosios tarybos posėdžių protokolais neturėtų būti „nurodyti motyv[ai], kurie leistų suprasti ir patikrinti“, kaip leidimas susipažinti su šia informacija galėjo pakenkti visuomenės interesui [37].

116. Antra, ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas dar dėl to, kad konfidencialūs duomenys iš tikrųjų neturi lemiamos reikšmės apskaičiuojant atskirą įnašą, nes jie vertinami bendrai. Taigi galima klaida šiuose duomenyse neturėtų jokios įtakos atskiriems įnašams, vadinasi, dėl jos nebūtų pažeista sąžininga įstaigų konkurencija.

117. BPV nurodo, kad jeigu minėtus duomenis reikėtų atskleisti siekiant suderinti reikalavimus pateikti motyvus ir saugoti verslo paslaptį, jie galėtų būti atskleisti Bendrajam Teismui ir Teisingumo Teismui, kaip tai daroma ribojančių priemonių srityje [38].

[36] Šiuo klausimu Komisija remiasi 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimu *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija* (C-131/15 P, EU:C:2016:989, 51, 52 ir 55 punktai).

[37] BPV remiasi 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimu *ECB / Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 47 punktas) ir 2020 m. spalio 21 d. Sprendimu *ECB / Estate of Espírito Santo Financial Group* (C-396/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:845, 54 punktas).

[38] BPV remiasi 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimu *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija* (C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461).

118. Komisija mano, kad tokiu būdu Bendrajam Teismui gali būti atskleista tik esminę reikšmę individualiam sprendimui turinti informacija, o šių bendrai vertinamų konfidencialių duomenų atveju taip nėra.

119. Trečia, toks sprendimas, kuriuo užtikrinama reikalavimo pateikti motyvus ir apsaugoti verslo paslaptį pusiausvyra, taikomas daugelyje Sąjungos teisės sričių, kai sprendimo priėmimo procese, susijusiame su konfidencialiais duomenimis, suteikta tam tikra diskrecija (viešieji pirkimai, konkurencijos teisė, valstybės tarnyba, antidempingo priemonės), ir galėtų būti taikomas *ex ante* įnašų srityje, nes jį taikant gali būti užtikrinta pakankama teisminė kontrolė, o Bendrajam Teismui nereikia perskaičiuoti šių įnašų.

120. Ketvirta, BPV mano, jog Deleguotajame reglamente 2015/63 nustatytas apskaičiavimo metodas nėra neskaidrus.

121. Ji nurodo mananti, kad SESV 296 straipsnis, kuriame nustatomas procesinis reikalavimas, susijęs su sprendimo motyvavimu, o ne su jo mechanizmo esme, nėra tinkamas teisinis pagrindas vertinti šio deleguotojo reglamento teisėtumą.

122. Ji priduria, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas, naudodamasis jam suteikta diskrecija, priėmė sprendimą dėl metodikos „fiksuotas tikslinis lygis ir santykinis paskirstymas“, kurią taikant galima, pirma, tiksliausiai iš anksto nustatyti bendrą įnašo sumą, ir, antra, šią sumą tolygiai paskirstyti įnašo mokėtojams, atsižvelgiant į jų dydį ir jų rizikos veiksnį. Ji tvirtina, kad „visiškai individualizuota“ apskaičiavimo metodika, kuri taikoma mokesčių srityje, neatitinka fiksuoto ir numatomo tikslinio lygio sąlygos.

123. BPV nurodo, kad taikomą metodą sudaro septyni etapai, iš kurių tik trijuose naudojami tie patys trečiųjų šalių konfidencialūs duomenys kiekvienu atveju apskaičiuojant įnašą. Šie trys etapai yra:

– metinio tikslinio lygio nustatymas (2 etapas),

– rizikos grupių, į kurias suskirstomos panašaus rizikos profilio įstaigos (diskretizavimas), nustatymas (4 etapas), ir

– bendro vardiklio, gaunamo sudėjus visus pakoreguotus metinius įnašus ir taikomo apskaičiuojant kiekvienos įstaigos mokamo metinio tikslinio lygio dalį, apskaičiavimas (6 etapas).

124. BPV priduria, kad suderintame priede, kuris pateikiamas kiekvienam įnašo mokėtojui, yra aiškus paaiškinimas dėl priskyrimo rizikos grupei, tuo remiantis galima suprasti savo padėtį kitų įnašo mokėtojų atžvilgiu, net jeigu trečiųjų šalių duomenys, kuriais remtasi nustatant ir koreguojant šias grupes, išlieka konfidencialūs. Papildomi apibendrinti duomenys skelbiami BPV interneto svetainėje, taip dar labiau didinant po 2017 m. finansinių metų teikiamos informacijos kiekį.

125. LBBW mano, kad Bendrasis Teismas sau neprieštaraudamas pakankamai motyvavo savo sprendimą dėl tam tikrų Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatų neteisėtumo, nes paaiškino, kodėl netinkama yra pagrindinė koregavimo atsižvelgiant į rizikos profilį struktūra, o dėl šio trūkumo atitinkamai netinkamos tampa visos nuostatos, taikomos apskaičiuojant šią įnašo dalį, net jeigu tam tikrus metodo aspektus galima ginčyti atskirai.

126. LBBW mano, kad Bendrasis Teismas tinkamai įvertino BPV tenkančios pareigos motyvuoti taikymo apimtį, kad būtų užtikrinta jos teisė į veiksmingą teisminę apsaugą, ir atmeta visus apeliančių argumentus.

127. Pirma, ji tvirtina, kad pareiga saugoti komercinę paslaptį negali būti aiškinama taip plačiai, kad reikalavimas motyvuoti netektų esmės [39], o taip šiuo atveju yra, nes egzistuoja daug susijusių įstaigų, duomenų ir individualių aplinkybių, kuriomis remtasi atliekant skaičiavimus.

128. Ji pažymi, kad nėra reikalavimo derinti motyvavimą ir konfidencialumą [40], ir kad, be to, Komisija, pasirinkdama kitokį apskaičiavimo metodą, būtų galėjusi išvengti šių dviejų principų, kurie saugomi pagal pirminę teisę, priešpriešos ir sumažinti klaidų, kurių neįmanoma patikrinti, riziką.

129. Antra, LBBW nurodo, kad Komisijos apeliacinio skundo pagrindas, grindžiamas tuo, kad duomenys, susiję su 3 500 įstaigų, neturi reikšmės, yra nepriimtinas, nes pirmą kartą pateiktas apeliacinėje instancijoje. Ji priduria, kad šis pagrindas yra nepagrįstas, nes jos rizikos profilis vertinamas atsižvelgiant į visų šių įstaigų konfidencialius duomenis.

130. Trečia, ji tvirtina, kad jurisprudencija, taikoma baudoms konkurencijos srityje, yra nesvarbi, nes pastarosios turi turėti atgrasomąjį poveikį, o tai reiškia, kad Komisija turi turėti tam tikrą diskreciją, kad galėtų reguliuoti įmonių elgesį. Ji priduria, kad jos atveju – kai ji turi sumokėti didelį finansinį įnašą – taip pat netaikoma nurodyta jurisprudencija viešųjų pirkimų, konkurencijos, valstybės tarnybos konkursų ir antidempingo srityse, nes ji susijusi su konkurencija tarp juridinių arba fizinių asmenų. Ji mano, kad kuo platesnė diskrecija, tuo išsamesni turi būti motyvai, ir tai taikoma apskaičiuojant *ex ante* įnašus. Galiausiai BPV nurodyta jurisprudencija dėl galimybės susipažinti su tam tikrais ECB dokumentais paaiškinama šios institucijos veiklą reguliuojančiais specialiais teisės aktais.

131. Ketvirta, apeliančių priekaištai dėl Bendrojo Teismo konstatuotų faktinių aplinkybių, susijusių su nepakankamu sprendimo motyvavimu, yra nepriimtina.

132. Be to, tokio trūkumo negalima ištaisyti teismo procese – tą siūlė padaryti BPV – pagal analogiją nepritaikius 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija* [41], susijusio su ribojamosiomis priemonėmis. Iš tiesų Bendrasis Teismas pagrįstai pažymėjo, kad ši jurisprudencija kovos su terorizmu srityje negali būti taikoma bankų sąjungos srityje. Be to, net ir turėdamas visus konfidencialius duomenis Bendrasis Teismas nebūtų galėjęs patikrinti apskaičiavimo, nes neturi tinkamos programinės įrangos.

133. LBBW pažymi, kad nors, BPV manymu, nuo 2017 m. įvyko pokyčių sprendimų, kuriais nustatomi *ex ante* įnašai, srityje, šie pokyčiai, pirma, tik dar labiau įrodo ginčijamo sprendimo motyvų stoką ir, antra, vis dar neleidžia įnašų mokėtojams patikrinti su jais susijusių skaičiavimų tikslumą.

[39] LBBW remiasi 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimu *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija* (C-131/15 P, EU:C:2016:989, 48 punktas ir 51 bei paskesni punktai).

[40] LBBW remiasi 1985 m. kovo 13 d. Sprendimu *Nyderlandai ir Leeuwarder Papierwarenfabriek / Komisija* (296/82 ir 318/82, nepaskelbtas Rink., EU:C:1985:113, 18 ir 27 punktai).

[41] C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461.

134. Penkta, LBBW nurodo, kad BPV, teigdama, kad apskaičiavimo metodas „fiksuotas tikslinis lygis ir santykinis paskirstymas“ yra vienintelis, atitinkantis Direktyvos 2014/59 ir Reglamento Nr. 806/2014 reikalavimus, neįvykdo Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų, nes nenurodo ginčijamų skundžiamo sprendimo aspektų.

135. Ji priduria, kad reikalavimuose dėl galutinio tikslinio lygio ir didžiausios metinės sumos nenurodyta taikyti Komisijos pasirinkto metodo, nes bankų įnašų, skirtų finansuoti indėlių garantijų sistemai, srityje Europos bankininkystės institucija (EBI) pateikė gaires, kuriose nurodyti keli galimi apskaičiavimo metodai. Pavyzdžiui, remiantis šiomis gairėmis Vokietijoje nuspręsta koregavimus pagal rizikos profilį atlikti atsižvelgiant tik į kiekvieno įnašo mokėtojo rizikos profilį. Be to, reikalavimas taikyti tokį apskaičiavimo būdą nėra nustatytas nei Direktyvoje 2014/59, nei Reglamente Nr. 806/2014, jis taip pat negali būti kildinamas remiantis lygybės ir proporcingumo principais.

2. Vertinimas

136. Manau, kad galima laisvai atmesti priekaištus dėl skundžiamo sprendimo motyvavimo. Iš tikrųjų, pirma, šie motyvai dėl ginčijamo sprendimo buvo pakankami, nes apeliantės galėjo ginčyti Bendrojo Teismo argumentus. Antra, šie skundžiamo sprendimo motyvai nėra prieštaringi, nes tai, kad gali būti ginčijami tam tikri apskaičiavimo etapai, netrukdo manyti, jog apskaičiavimo metodas yra bendras ir visas gali būti ginčijamas.

137. Dėl BPV tenkančios pareigos motyvuoti ginčijamą sprendimą taikymo apimties BPV ir Komisija nesutinka su Bendrojo Teismo ir LBBW nuomone, kad sprendimo dėl *ex ante* įnašo adresatas turi turėti galimybę patikrinti, kaip apskaičiuota jo įnašo suma.

138. Reikia priminti, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog nors SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jo kontrolę, vis dėlto toks motyvavimas turi būti pritaikytas prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis buvo priimtas. Šiuo atžvilgiu nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvai yra pakankami, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei į visas nagrinėjamąją sritį reglamentuojančias teisės normas, ypač į interesą gauti paaiškinimų, kurį asmenys, kuriems šis aktas skirtas, gali turėti. Todėl asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti dėl jo priimtos priemonės reikšmę [42].

139. Teisingumo Teismas pažymėjo, kad individualių sprendimų atveju, be tikslo leisti atlikti teisminę kontrolę, šia pareiga motyvuoti siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas galėtų turėti trūkumų, dėl kurių jo galiojimas gali būti ginčijamas [43].

[42] Žr., be kita ko, 2017 m. kovo 28 d. Sprendimą *Rosneft* (C-72/15, EU:C:2017:236, 122 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[43] Žr. 1987 m. balandžio 7 d. Sprendimą *SISMA / Komisija* (32/86, EU:C:1987:187, 8 punktas), 2003 m. spalio 2 d. Sprendimą *Corus UK / Komisija* (C-199/99 P, EU:C:2003:531, 145 punktas), 2013 m. liepos 11 d. Sprendimą *Ziegler / Komisija* (C-439/11 P, EU:C:2013:513, 115 punktas), 2015 m. kovo 19 d. Sprendimą *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija* (C-286/13 P, EU:C:2015:184, 93 punktas) ir 2017 m. kovo 28 d. Sprendimą *Rosneft* (C-72/15, EU:C:2017:236, 121 punktas).

140. Šalys neginčija Bendrojo Teismo teiginio skundžiamo sprendimo 97, 103 ir 109 punktuose, kad remdamasi ginčijamo sprendimo motyvais LBBW neturi galimybės patikrinti jos įnašo tikslumo. Todėl, jeigu būtų atsižvelgta tik į pirma nurodytus reikalavimus pateikti motyvus, BPV sprendimas yra nepakankamai motyvuotas tiek, kiek trijuose apskaičiavimo etapuose naudojami trečiųjų šalių konfidencialūs duomenys, su kuriais šio sprendimo adresatas nesupažindinamas.

141. Vis dėlto Komisija ir BPV teigia, pirma, kad pareigą motyvuoti reikia derinti su verslo paslaptimi, kuri saugoma pagal SESV 339 straipsnį, ir, antra, kad vėliau skaidrumas buvo padidintas, kai suderintuose prieduose, apie kuriuos įnašų mokėtojai buvo informuoti ir kurie paskelbti BPV interneto svetainėje, buvo atskleisti apibendrinti duomenys.

142. Dėl pareigos motyvuoti ir verslo paslapties derinimo skundžiamo sprendimo 108 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad pareiga saugoti verslo paslaptis negali būti aiškinama taip plačiai, kad reikalavimas motyvuoti netektų esmės[44]. Todėl apeliantės skundžia tik tą skundžiamo sprendimo dalį, kurioje Bendrasis Teismas konstatavo motyvavimo stoką.

143. Manau, kad *ex ante* įnašų apskaičiavimas skiriasi nuo paprasto parafiskalinio mokesčio[45] ta prasme, kad įnašą mokančios įstaigos ne tik tiesiogiai moka įnašus į BPF, bet taip pat jų rizikos profilis apskaičiuojamas santykinai, siekiant reguliuoti įstaigų elgesį, kad būtų sumažinta moralinė rizika. Taigi elgesio reguliavimas nusprendus taikyti šį apskaičiavimo metodą labiau yra susijęs ne su įnašo nustatymo pobūdžiu, bet su siekiu skatinti tam tikrą mažiau rizikingą įmonių elgesį. Be to, apmokestinimo rezultatą lemia tarifo taikymas apmokestinimo bazei ir šis rezultatas nėra iš anksto nustatytas, o šiuo atveju turi būti pasiekta metinio tikslinio lygio procentinė dalis, todėl analogija yra netinkama. Taigi manau, kad Bendrojo Teismo atliktas palyginimas su mokesčių nuostatomis nėra itin svarbus.

144. Iš apeliančių ir Bendrojo Teismo nurodytų Sąjungos teisės sričių matyti, kad Sąjungos teismai pripažino pareigos motyvuoti apribojimus, grindžiamus verslo paslaptimi (konkurencijos teisė[46], valstybės pagalba[47] ir viešieji pirkimai[48]), klausimo sudėtingumu (antidempingo priemonės[49]), sprendimus priimančiai institucijai tenkančia našta (valstybės tarnybos konkursai[50]), būtinybe daryti poveikį įmonių elgesiui užtikrinant baudų konkurencijos srityje atgrasomąjį poveikį[51] ir imperatyviais pagrindais, susijusiais su Sąjungos ar jos valstybių narių saugumu ar jų tarptautiniais santykiais (kova su terorizmu[52]).

[44] Šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimą *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija* (C-131/15 P, EU:C:2016:989, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[45] Žr. reikalavimą dėl tikslaus mokėtinų sumų apskaičiavimo 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7, p. 30 ir 31) nagrinėtu atveju.

[46] Žr. 1986 m. birželio 24 d. Sprendimą *AKZO Chemie ir AKZO Chemie UK / Komisija* (53/85, EU:C:1986:256, 29 punktas).

[47] Žr. 2015 m. sausio 8 d. Sprendimą *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija* (T-58/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:1, 73–77 punktai).

[48] Žr. 2015 m. liepos 8 d. Sprendimą *European Dynamics Luxembourg ir kt. / Komisija* (T-536/11, EU:T:2015:476, 47 ir 50 punktai *in fine*).

[49] Žr. 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimą *Fliesen-Zentrum Deutschland* (C-687/13, EU:C:2015:573, 77 ir 78 punktai).

[50] Žr. 1980 m. vasario 28 d. Sprendimą *Bonu / Taryba* (89/79, EU:C:1980:60, 6 punktas).

[51] Žr. 2012 m. birželio 5 d. Sprendimą *Imperial Chemical Industries / Komisija* (T-214/06, EU:T:2012:275, 100 punktas).

[52] Žr. 2009 m. spalio 14 d. Sprendimą *Bank Melli Iran / Taryba* (T-390/08, EU:T:2009:401, 81 punktas).

145. Šiuo atveju bylos aplinkybės yra labai specifinės todėl, kad bendrai naudojami daugybės trečiųjų šalių (maždaug 1 600[53]–3 500[54] atitinkamų įstaigų priklausomai nuo apskaičiavimo etapo) konfidencialūs duomenys ir taikomas sudėtingas apskaičiavimo metodas, pasirinktas siekiant užtikrinti visų finansiškai stabilių įstaigų indėlį, kurį sudaro *ex ante* įnašai, norint išvengti *ex post* įnašų procikliško poveikio krizės atveju ir atsižvelgti į likvidumo ir rinkos rizikos laipsnį.

146. Manau, kad pats metodas puikiai paaiškintas galiojančiuose teisės aktuose ir BPV ginčijamame sprendime ir kad sunkumas iš tikrųjų kyla dėl konfidencialių duomenų plataus masto naudojimo, dėl kurio sunku, gal net neįmanoma, kiekvienai atitinkamai įstaigai patikrinti savo įnašo apskaičiavimą.

147. Atsižvelgiant į tai, kad derinama pareiga motyvuoti sprendimus ir pareiga apsaugoti verslo paslaptį, kai taikomas sudėtingas – dėl konfidencialių duomenų plataus masto naudojimo – metodas, reikia kelti klausimą dėl tokios apsaugos apimties nustatant *ex ante* įnašus. Iš tikrųjų reikia kelti klausimą, ar minėta apsauga turi būti to paties pobūdžio, kai kalbama apie informacijos atskleidimą, susijusį su konkrečiais konkurento ar nedidelio konkurentų kiekio duomenimis, ir apie visus visų sektoriaus konkurentų duomenis, kai dėl didelio konkurentų kiekio tampa neįmanoma ką nors identifikuoti.

148. Jei būtų pripažinta, kad verslo paslapties apsauga turėtų būti skirtinga, galima išskirti du šių duomenų naudojimo, kai siekiant nustatyti *ex ante* įnašus į BPF taikomas Komisijos pasirinktas apskaičiavimo metodas, atvejus.

149. Iš tiesų 2 ir 6 apskaičiavimo etapuose naudojami konfidencialūs duomenys sutampa su nagrinėjamais duomenimis, susijusiais su visomis susijusiomis įstaigomis. 2 etape apskaičiuojamas metinio įnašo tikslinis lygis remiantis visų dalyvaujančių valstybių narių visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą, apdraustųjų indėlių suma (bent nuo 2017 m. įnašo mokėtojui pranešama apie šią sumą). 6 etape apskaičiuojamas bendras vardiklis, atitinkantis pagal rizikos profilį pakoreguotų metinių įnašų sumą ir naudojamas apskaičiuojant kiekvienos įstaigos mokėtino tikslinio lygio dalį. Ši suma buvo atskleista 2020 m. laikotarpiui.

150. Taigi BPV nusprendė palaipsniui atskleisti šiuose dviejuose etapuose naudotus konfidencialius duomenis. Be to, nuo 2017 m. taip pat buvo atskleidžiama visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose bendra įsipareigojimų suma (išskyrus nuosavą kapitalą), kuri reikalinga apskaičiuojant bazinį metinį įnašą[55], kiti konfidencialūs duomenys, naudojami atliekant šį apskaičiavimą, t. y. apdraustųjų indėlių suma, kuri jau yra atskleista (žr. ankstesnį šios išvados punktą).

151. Kita vertus, 4 apskaičiavimo etape, diskretizavimo procedūroje, t. y. nustatant grupes, prie kurių pagal rizikos rodiklį priskiriamos panašaus rizikos profilio įstaigos – šios grupės klasifikuojamos nuo žemiausios iki aukščiausios rizikos lygio remiantis įstaigų duomenimis pagal kiekvieną rodiklį – atrodo, kad duomenų atskleidimas nėra svarbus.

152. Iš tiesų, pirma, remiantis duomenimis pagal atitinkamą rodiklį nėra galimybės kiekvienam įnašo mokėtojui suteikti pakankamai informacijos, nes taikant šį metodą toks mokėtojas klasifikuojamas atsižvelgiant į kitų įstaigų poziciją pagal šį rodiklį. Antra, atskleidus informaciją, susijusią su kitų įstaigų pozicija, gali būti atskleisti konfidencialūs identifikavimo duomenys ir

[53] Maždaug tiek įstaigų taikomas koregavimas pagal rizikos profilį.

[54] Maždaug tiek euro zonos įstaigų taikomas fiksuotas ir (arba) pagal rizikos profilį pakoreguotas įnašas.

[55] Žr. Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 dalį.

kilti tiesioginis pavojus verslo paslapčiai. Iš tikrųjų remiantis LBBW argumentais atskleidus šiuos duomenis negalėtų būti sudarytos sąlygos visiškai patikrinti apskaičiavimo tikslumą, nebent būtų leista patikrinti pavadinimus ir tokių duomenų pateikimo sistemoje būdą [56]. Vis dėlto dėl tokių veiksmų kiltų tiesioginis pavojus verslo paslapčiai.

153. Dėl galimybės šiuos duomenis atskleisti Bendrajam Teismui ir Teisingumo Teismui manau, kad dėl tokios BPV pasiūlytos galimybės kyla du sunkumai: pirma, dėl *ex ante* įnašų kyla daug ginčų tiek nacionaliniuose teismuose (2020 m. gegužės 31 d. vyko 657 administracinės arba teisminės procedūros, t. y. 32 daugiau nei 2019 m. birželio mėn. [57]), tiek Sąjungos teismuose (2020 m. rugsėjo 1 d. buvo nagrinėjamos 42 bylos, iš kurių 19 yra susijusios su *ex ante* įnašais už 2020 m., ir vienas apeliacinis skundas) [58]; antra, teismai negalėtų vertinti arba net patikrinti įstaigų pirminių duomenų dėl to, kad jie neturi reikiamų priemonių ir dėl susijusio darbo krūvio, jeigu reikėtų patikrinti visų duomenų tikslumą.

154. Vis dėlto apskaičiuojant įnašus už 2017 m. šiame apskaičiavimo etape LBBW sužinojo tik kiek grupių buvo sukurta pagal kiekvieną rizikos rodiklį, ir kuriai grupei ji buvo priskirta, tačiau nebuvo galimybės patikrinti, ar ji buvo priskirta grupei, atitinkančiai jos pačios skaičius. Vėliau BPV pateikė informaciją apie kiekvienai grupei taikomą intervalą, o tai leidžia *a minima* įstaigai patikrinti, ar ji priskirta teisingai grupei.

155. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, manau, kad Bendrasis Teismas, nusprendęs, kad įnašo mokėtojams turėjo būti suteikta galimybė patikrinti savo įnašų tikslumą, padarė teisės klaidą dėl BPV tenkančios pareigos motyvuoti, todėl šiuo aspektu sprendimas turi būti panaikintas.

156. Taigi manau, kad pagal galiojančius teisės aktus galima išlaikyti pusiausvyrą tarp pareigos motyvuoti ir verslo paslapties, jeigu pačiame ginčijamame sprendime – vėlesnis dokumentas negali ištaisyti motyvacijos trūkumo – BPV atskleidžia šiuos duomenis [59]:

– visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, apdraustųjų indėlių sumą,

– visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, bendrą įsipareigojimų sumą (išskyrus nuosavą kapitalą),

– bendrą matinių įnašų, pakoreguotų pagal rizikos profilį, sumą, ir

– kiekvienos rizikos rodiklių grupės intervalus.

[56] Žr. generalinės advokatės J. Kokott išvadą bylose *Borealis Polyolefine ir kt.* (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ir C-391/14–C-393/14, EU:C:2015:754, 140 punktas); joje ji nurodo galimybę leisti pareiškėjui susipažinti su pirminiais duomenimis.

[57] Šios procedūros iš esmės vyksta trijose valstybėse narėse: Vokietijos Federacinėje Respublikoje, Italijos Respublikoje ir Austrijos Respublikoje.

[58] Žr. 2020 m. lapkričio 30 d. Europos Audito Rūmų ataskaitą (pagal Reglamento (ES) Nr. 806/2014 92 straipsnio 4 dalį) dėl 2019 finansinių metų neapibrėžtųjų įsipareigojimų, atsiradusių Bendrai pertvarkymo valdybai, Europos Sąjungos Tarybai arba Komisijai vykdant savo užduotis pagal šį reglamentą, su Bendros pertvarkymo valdybos, Komisijos ir Tarybos atsakymais, prieinamą šiuo adresu: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SRB_2019_contingent_liabilities/SRB_2019_contingent_liabilities_LT.pdf (43 ir 44 punktai).

[59] Žr. generalinės advokatės J. Kokott išvadą bylose *Borealis Polyolefine ir kt.* (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ir C-391/14–C-393/14, EU:C:2015:754, 152–154 punktai).

157. Taip pat manau, kad Deleguotajame reglamente 2015/63 nusprendusi taikyti šį apskaičiavimo metodą („fiksuotas tikslinis lygis ir santykinis paskirstymas“) Komisija pasinaudojo diskrecija, kuri jai suteikta pagal Direktyvą 2014/59 ir Reglamentą Nr. 806/2014. Šiuo klausimu jos atžvilgiu negalima remtis tuo, kad egzistuoja kitoks apskaičiavimo metodas.

158. Iš tiesų LBBW priekaištauja dėl neskaidrumo, kurį lemia apskaičiavimo metodo sudėtingumas ir jo tarpusavio sąsaja su konfidencialiais duomenimis, siejamą su rizika dėl klaidų, kurių gali būti ir kurių neįmanoma nustatyti dėl didelio apdorojamų duomenų kiekio. Priešingai, ji mano, kad taikant vieną EBI gairėse dėl įnašų į indėlių garantijų sistemas apskaičiavimo metodų [60], parengtose įgyvendinant 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų [61] nurodytų metodų būtų galima užtikrinti didesnį skaidrumą, nes toks metodas nebūtų priklausomas nuo trečiųjų šalių konfidencialių duomenų, vadinasi, ir geresnį motyvavimą.

159. Šių gairių 1 priedo 3 punkte, susijusiame su grupių „intervalais“ grindžiamu metodu, nurodyta:

„Intervalų ribos turi būti nustatomos remiantis santykiniu arba absoliučiu pagrindu, jeigu:

– kai taikomas santykinis pagrindas, įstaigų narių [atskiros rizikos vertinimas] priklauso nuo jų santykinės rizikos pozicijos kitų įstaigų atžvilgiu; tokiu atveju įstaigos tolygiai priskiriamos rizikos intervalams, o tai reiškia, kad panašaus rizikos profilio įstaigos gali būti priskirtos skirtingiems intervalams,

– kai taikomas absoliutus pagrindas, intervalų ribos nustatomos taip, kad jos atitiktų konkretų rizikos rodiklį; tokiu atveju visos įstaigos gali būti priskirtos tam pačiam intervalui, jeigu jų visų rizikos lygis yra panašus.“

160. Vis dėlto net ir remiantis šiuo metodu, kai taikomos absoliučiu pagrindu grindžiamos intervalų ribos, galutinis įnašas bus apskaičiuojamas remiantis trečiųjų šalių konfidencialiais duomenimis atliekant proporcingą įnašų koregavimą (didinant savo nuožiūra arba privaloma tvarka mažinant), kad būtų pasiektas maksimalus 12,5 % metinis tikslinis lygis [62], tačiau tokiu atveju taip pat nebūtų galimybės patikrinti įnašo apskaičiavimo, kaip to reikalauja Bendrasis Teismas.

161. Taigi tai, kad egzistuoja kitas apskaičiavimo metodas, taip pat *in fine* grindžiamas trečiųjų šalių konfidencialiais duomenimis, negali būti pakankamas pagrindas ginčyti Komisijos apsisprendimą taikyti kitokį apskaičiavimo metodą, jeigu pasirinktas metodas atitinka tam tikras pirma nurodytas skaidrumo sąlygas [63].

162. Atsižvelgiant į tai, kad BPV savanoriškai įvykdė šias sąlygas pagal galiojančias teisės normas, galima teigti, kad nėra reikalo iš dalies keisti Deleguotuoju reglamentu 2015/63 nustatytos teisinės sistemos.

[60] Prieinamos šiuo adresu: https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/1199246/a13a31e2-3633-467e-a38c-69d023e696d3/EBA-GL-2015-10_GL%20on%20Calculation%20of%20Contributions%20DGS_FR.pdf?retry=1. Žr. visų pirma 1 priedo „Bendrų rizikos koeficientų apskaičiavimo metodai (ARW) ir rizikos kategorijų nustatymas“ 3 punktą.

[61] OL L 173, 2014, p. 149.

[62] Žr. šios išvados 60 išnašoje nurodytų gairių 43 ir 44 punktus ir 2 langelį (p. 12 ir paskesni).

[63] Žr. šios išvados 156 punktą.

163. Taigi nusprendęs, kad tam tikros šio deleguotojo reglamento nuostatos, kuriose aprašomas apskaičiavimo metodas, yra neteisėtos, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, ir šiuo aspektu sprendimas taip pat turi būti panaikintas.

VII. Dėl ieškinio pirmojoje instancijoje

164. Jeigu Teisingumo Teismas pritartų mano nurodytiems argumentams ir panaikintų skundžiamą sprendimą, reikėtų kelti klausimą dėl galimybės bylą išnagrinėti iš esmės. Iš tikrųjų pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą tuo atveju, jei Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

165. Šiuo atveju manau, kad byloje gali būti priimtas sprendimas tiek dėl ginčijamo sprendimo priedo autentiškumo patvirtinimo, tiek dėl šio sprendimo motyvavimo ir neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo.

166. Dėl šio priedo autentiškumo patvirtinimo Teisingumo Teisme ginčas kyla tik dėl šiuo klausimu pateiktų įrodymų vertinimo. Be to, bylos nagrinėjimas iš esmės dėl rungimosi principo nesilaikymo negali paneigti Bendrojo Teismo konstatuotų faktinių aplinkybių, išskyrus jų iškraipymo atvejį, tačiau nagrinėjamu atveju tokių įrodymų nepateikta. Iš esmės byla gali būti nagrinėjama tik dėl naujų aspektų, jeigu jie priimtini, apie kuriuos Bendrasis Teismas ir Teisingumo Teismas sužinojo po pagrindo iškėlimo *ex officio*.

167. Ar Bendrajam Teismui pažeidus šį principą reikia, nagrinėjant bylą iš esmės, atsižvelgti, pirma, į per Bendrojo Teismo posėdį pateiktą ir apeliaciniame skunde pakartotą argumentą dėl ginčijamo sprendimo ir jo priedo pateikimo ARES, ir, antra, į apeliaciniame skunde pateiktus dokumentus (trijų dokumentų naujos versijos pateiktos per rašytinę proceso dalį Bendrajame Teisme ir naujas dokumentas)?

168. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnis, kaip jis aiškinamas jurisprudencijoje[64], taikomas naujų dokumentų siekiant pagrįsti apeliacinį skundą, kuriame, kaip ir nagrinėjamu atveju, nurodomas rungimosi principo pažeidimas, pateikimui.

169. Teisingumo Teismui pateiktos naujos ginčijamo sprendimo ir jo priedo bei lydraščio versijos bei naujas dokumentas – ARES vaizdo kopija, kurie gali būti nagrinėjami bylą nagrinėjant iš esmės.

170. Išnagrinėjus ARES vaizdo kopiją matyti, kad 2017 m. balandžio 11 d. į sistemą įdėta rinkmena PDF formatu, pažymėta ginčijamo sprendimo numeriu, vėliau – ir rinkmena „I priedas <…>“ *Excel* formatu, 2017 m. gegužės 12 d. paminėtas BPV pirmininkės parašas, po kurio 2017 m. birželio 13 d. atlikta registracija ir suteiktas ARES numeris. Šis ARES numeris ir 2017 m. birželio 13 d. data yra nurodyti naujose ginčijamo sprendimo ir jo priedo versijose, pateiktose Teisingumo Teismui.

171. Nors ši informacija pirmą kartą įrodo ryšį tarp ginčijamo sprendimo priedo rinkmenos ir šio sprendimo rinkmenos, reikia pažymėti, kad, pirma, BPV pirmininkės parašas paminėtas tik 2017 m. gegužės 12 d., kuri sutampa su bylos nagrinėjimo užbaigimu ARES, nors lydraštis ranka pasirašytas 2017 m. balandžio 11 d., ir, antra, įregistravimas, suteikiant ARES numerį, atliktas tik

[64] Žr., be kita ko, 2019 m. kovo 5 d. Sprendimą *Pethke / EUIPO* (T-169/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:135, 43 punktas).

2017 m. birželio 13 d., t. y. po to, kai apie dokumentus buvo informuotos nacionalinės pertvarkymo institucijos ir įnašus mokančios įstaigos. Taigi neatsiejamo ryšio tarp šio priedo ir minėtos sprendimo įrodymas pateiktas tik praėjus dviem mėnesiams nuo ginčijamo sprendimo priėmimo.

172. Manau, kad dėl šio laiko tarpo juo labiau kyla problemų dėl to, kad ginčijamo sprendimo priedo rinkmenos formatas yra toks, kad ji gali būti lengvai pakeista nepastebimai, skirtingai nei tekstas, kurį perskaičius galima nustatyti pakeitimus. Be to, ši rinkmena nepažymėta laiko žyma, nors iš atsakymų į Bendrojo Teismo taikytas pasirengimo nagrinėti bylą priemones matyti, kad šio dokumento versijos buvo dvi ir jos pateiktos vykdomosios sudėties BPV. Taigi tiek dėl pasirinkto rinkmenos formato, tiek dėl pavėluotos registracijos kyla sunkumų teisinio saugumo ir šio priedo turinio autentiškumo patvirtinimo požiūriu.

173. Manau, kad atsižvelgiant į sprendimo priėmimo tvarką (nuotolinis elektroninis balsavimas) ir tai, kad apie ginčijamo sprendimo priedą nebuvo pranešta įnašą mokančioms įstaigoms, turėtų būti užtikrinamas didesnis teisinis saugumas, o nagrinėjamų bylos aplinkybių nepakanka, kad būtų įrodytas šio priedo autentiškumo patvirtinimas.

174. Taigi manau, kad dėl to ginčijamas sprendimas, kiek jis susijęs su LBBW, turi būti panaikintas.

175. Dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo, atsižvelgdamas į tai, kad nėra šios išvados 156 punkte išsamiai išdėstytų skaidrumo priemonių, susijusių su duomenimis ir rizikos grupių intervalais, manau, kad nebuvo įvykdyta pareiga motyvuoti.

176. Dėl tokio SESV 296 straipsnio ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkto pažeidimo ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas, kiek jis susijęs su LBBW.

177. Kalbant apie tam tikrų Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatų neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, iš šios išvados 137–163 punktuose nurodytų argumentų matyti, kad jį galima atmesti.

178. Kadangi manau, kad ginčijamą sprendimą reikia panaikinti, nereikia nagrinėti kitų Bendrajame Teisme pateiktų kaltinimų.

VIII. Dėl ginčijamo sprendimo teisinių padarinių palikimo galioti

179. Tuo atveju, jeigu Teisingumo Teismas panaikintų ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su LBBW, reikia priminti, kad pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, jei Teisingumo Teismas mano, kad tai reikalinga, nurodo, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai lieka galutiniai.

180. Nors šiuo atveju nagrinėjant apeliacinį skundą paaiškėjo, kad ginčijamas sprendimas priimtas pažeidžiant esminius procedūrinius reikalavimus, nebuvo nustatyta jokios klaidos, susijusios su šio akto atitiktimi Deleguotajam reglamentui 2015/63.

181. Taigi panaikinus ginčijamą sprendimą ir nenumačius, kad jo padariniai lieka galioti tol, kol jis bus pakeistas nauju aktu, būtų ne tik pakenkta šiam įgyvendinimui, bet ir paveiktas teisinis saugumas.

182. Šiomis aplinkybėmis siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti, kad ginčijamo sprendimo padarinius reikia palikti galioti tol, kol įsigalios naujas aktas, kuriuo jis pakeičiamas, tačiau ne ilgiau kaip šešis mėnesius nuo sprendimo, kuris bus priimtas.

IX. Dėl bylinėjimosi išlaidų

183. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

184. Kadangi BPV pralaimėjo bylą, o LBBW reikalavo iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas, BPV turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu Bendrajame Teisme ir procesu Teisingumo Teisme, taip pat LBBW bylinėjimosi išlaidas.

185. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

186. Taigi Prancūzijos bankų federacija, Ispanijos Karalystė ir Komisija, kaip į bylas įstojusios šalys, padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu Teisingumo Teisme nagrinėjant du apeliacinius skundus, o Komisija taip pat padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu Bendrajame Teisme.

X. Išvada

187. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus siūlau Teisingumo Teismui:

1. Panaikinti 2020 m. rugsėjo 23 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Landesbank Baden-Württemberg / BPV* (T-411/17, EU:T:2020:435).

2. Panaikinti 2017 m. balandžio 11 d. vykdomosios sudėties Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) priimtą sprendimą dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2017 m. (SRB/ES/SRF/2017/05), kiek jis susijęs su *Landesbank Baden-Württemberg*.

3. Nuspręsti, kad sprendimo SRB/ES/SRF/2017/05, kiek šis sprendimas susijęs su *Landesbank Baden-Württemberg*, padariniai lieka galioti tol, kol įsigalios naujas aktas, kuriuo jis pakeičiamas, tačiau ne ilgiau kaip šešis mėnesius nuo sprendimo, kuris bus priimtas, paskelbimo.

4. Nuspręsti, kad BPV padengia ne tik savo per procesą Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas, bet taip pat *Landesbank Baden-Württemberg* per procesą Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.

5. Nuspręsti, kad Prancūzijos bankų federacija, Ispanijos Karalystė ir Europos Komisija, kaip į bylas įstojusios šalys, padengia savo bylinėjimosi Teisingumo Teisme išlaidas, o Komisija taip pat padengia bylinėjimosi Bendrajame Teisme išlaidas.